

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

Május 1-i interjú, menetelés közben

Közhely talán: „Május elsején közel kerülnek egymáshoz az emberek.” Néha azonban éppen az ilyen mondatok fejezik ki a legnagyobb és legalapvetőbb igazságokat. Ezen a napon ugyanaz az érzés fűti a város és a vidék dolgozóit. 1886 óta emlékeznek a világ munkássága a nagy chicagói munkástüntetésre, Moszkvában, Párizsban, Havannában és Budapesten is. A Dózsa György úton érzésben is, térben is közel kerülnek egymáshoz az emberek.

Tarka léggömbök alatt vidám emberekkel találkoztunk. Ezen a napon azonban komoly

témákról is szívesen beszélnek az emberek.

Kevitzky István a Távbeszélő Igazgatóság szakszervezetének nevében beszél. Hatalmas tábla mögül lép elő. A táblán felirat: A Minisztertanács és a SZOT vándorzászlajával kitüntetett élüzem.

— 1964-ben népgazdasági szinten is óriási beruházásaink voltak. A Lipót-központ emeletráépítése, az új Obuda-főközpont, a lőrinci központ bővítése — (tegnap adtuk át a forgalomnak) — tartozik elsősorban ezek közé. Tüteljesítettük az állomásszerelési tervünket is, és minden valószínűség szerint sikerül majd idén ősszel — szintén a határidő előtt — befejezni a Zuglóközpont munkálatait is.

— Minek köszönhető ez a sok szép eredmény?

— Elsősorban az új típusú, komplex munkaverseny rendszereinknek. A Beloiannisszal, a Posta Központi Kábelüzemmel és a PEKÜ-vel kötött szocialista szerződésnek... Megtermészetesen a szocialista brigádok segítségének. Az új állomások felszerelésére vonatkozó tervek, valamint a hálózatépítési munkák teljesítése, illetve tüteljesítése nagymértékben az ő jó munkájuknak köszönhető.

— Más érdekesség?

— Az új karbantartási rendszer. Ennek során munkaerő szabadult fel, hogy előreláthatólag el tudjuk majd látni belőle az új Zuglóközpont létszámszükségletét...

A beszélgetés itt megszakad. Kevitzky szaktárs visszalép a sorba, egy tagjává válik a 240 főnyi csoportnak, mi pedig tovább indulunk a Posta Javító-

üzem felvonulójának csoportjához.

Kiss Mihály főmérnök mondja:

— Huszonhét alkalommal szereztük meg az Élüzem címet, 27 szocialista brigád dolgozik nálunk, valamint négy szocialista műhely.

— Hogyan érték el ezeket az eredményeket?

— Talán a legfontosabb előfeltétele: sikerült összeegyeztetni munkahelyeinken az egyén és a közösség érdekét, erkölcsileg is, anyagilag is. Hogy mást ne mondjak, majdnem 13 napos nyereségrészesedést osztottunk ki idén. Nagyszerű kollektíva dolgozik nálunk...

Es megy a menet végeláthatatlan sorokban, végig a Dózsa György úton, a postások összeolvadtak a felvonulók sűrű tömegével.

Almási László

„A vándorzászlót megtartjuk”

Április 28-án bensőséges ünnepség keretében adták át a Miskolci Postaigazgatóság hivatalai és üzemei részére az MT és a SZOT vörös vándorzászlaját.

Az ünnepséget Kis Ernő, a Borsod megyei bizottságunk titkára nyitotta meg. Előtte a miskolci Nemzeti Színház művészei adtak színvonalas kultúrmműsort. Megjelentek a párt, a kormány és a szakszervezet képviselői: **Horn Dezső**, az MSZMP Központi Bizottságának póttagja, a közlekedés- és postaügyi miniszter első helyettese, **Dojcsák János**, az MSZMP Borsod megyei titkára, a SZOT képviselőjében **Bíró Bódis József**, szakszervezetünk titkára, **Kövesi Béla**, a posta vezérigazgatója, valamint az SZMT és a város képviselői.

Horn elvtárs ünnepi beszédében méltatta az eredmények mellett a szocialista brigádok tevékenységét, a munkaverseny eredményeit, valamint a munka minőségének a javulását. Tájékoztatva a postás dolgozókat az időszerről politikai és gazdasági kérdésekről is. Ezután átadta **Andrássy Aladárnak**, a postaigazgatóság vezetőjének a vörös vándorzászlót és az oklevelet. A miniszterhelyettes elvtárs több kitüntetést is kiosztott. A szakszervezet nevében **Bíró Bódis József** titkár elvtárs üdvözölte az ünnepség résztvevőit, és kihangsúlyozta a szakszervezeti bizottságok és aktívák segítő tevékenységét a gazdasági munka, valamint a munkaverseny terén.

A dolgozók részére az igazgatóság vezetője adta át a pénzdíjakat, majd **Kamódi Miklós**, az igazgatóság osztályvezetője a dolgozók nevében ígéretet tett a további feladatok maradéktalan végrehajtására, és arra, hogy az új jelszót: „A vándorzászlót megtartjuk” minden dolgozójuk magáévá teszi. Egy év múlva ismét ünnepelni akarnak.

Horváth Kálmán

Köszöntjük a munkában élenjáró üzemek, hivatalok dolgozóit

Okos kisgépeket kaptunk

A postaforgalom területén már elterjedt a hír: megérkeztek a gépek! Igen, megérkeztek. Régen várták. Milyen gépekről is van szó? Százötven darab svéd gyártmányú ugrókocsis naplózógépről, tíz darab „Universal 300” típusú fémpenzszámoló automata-gépről.

E gépekről, elosztásukról, hasznosságukról beszélgettünk **Rieger Mihállyal**, a Postavezérigazgatóság Postaforgalmi Ügyosztályán.

Nagyon ügyes konstrukció az „ADDO-X” típusú naplózógép. Három hasábon végezhető vele művelet egy kicsiny programvezérlő tárcsa segítségével. Például a kézbesítők elszámoltatása egy hasábon történik. A csekkbefizetések-nél a csekkszámra és az összegre van szükség, tehát két hasábot használhatunk. Az utalványok naplózása három hasábot igényel: bevételi szám, utalvány összeg és utalványdíj. A távbeszélő részletezések készítésénél a keltezésre; a telefonszámra és az összegre van szükség, tehát ugyancsak három hasábot használunk a gépen. Lehet használni még rovincsolásnál és más alkalommal is.

— Ügyeltünk az elosztásnál arra, hogy azok a hivatalok, postai szervek kapják, akiknek legjobban szükségük van a gépekre. Száznegyven darabot a nagyobb vidéki és pesti hivatalok kaptak, négy darabot a GAFU, a többi tartalék gyanánt a zavartalan pótlást szolgálja.

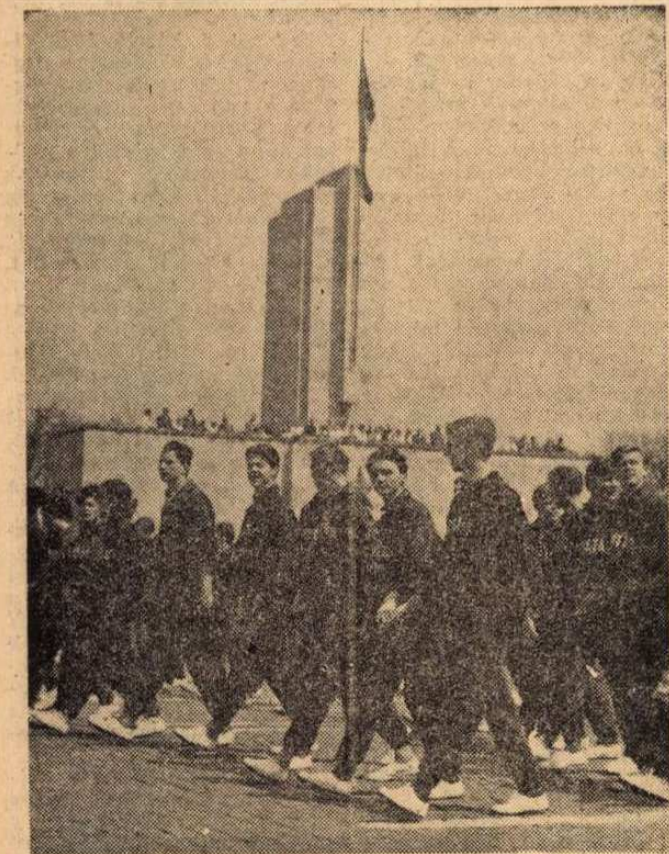
— Tíz darab fémpenzszámológép is nagy segítséget jelent. Percenként 200 fémpenzt számlál. Később gondoskodunk a zacskózás bevezetéséről is. A budapesti és vidéki nagyforgalmú gyűjtőhivatalok között osztottuk el a gépeket.

— A közeljövőben kapunk: nyolc darab kisebb teljesítményű asztali bélyegzőgépet is. Üzembeállításukkal meggyorsul az érdeklő hivataloknál a bélyegzés munkája.

Gondoskodtunk arról, hogy megfelelő kezelési utasításokat kapjanak a gépekkel együtt a hivatalok. Az igazgatóságoknál tanfolyamokat szerveznek a gépekkel részére. Elsősorban a pénztári tiszték használják majd.

Örömmel vettük tudomásul a fenti tájékoztatást. Ezt az alkalmat is megragadva felhívjuk a figyelmet: nemcsak a postának, de a népgazdaságnak is komoly áldozatot jelent a gépek beszerzése. Kezeljék tehát úgy, hogy jelentős társadalmi tulajdonról van szó. Vigyázzanak rájuk, óvják a gépeket, mert elsősorban a munkát könnyítik azok.

(— bérces —)

Postás sportolók a disztribúción előtt

1 100 000 beszédperccel több

A Helyközi Távbeszélő Igazgatóság szakszervezeti bizottsága elnökének szobájában a hangulat ünnepi volt, büszkén, de nem elbizakodva beszéltek azokról az eredményekről — nem hallgatták el a hibákat sem —, amelyek révén az igazgatóság tizenharmadszor nyerte el az Élüzem kitüntetését.

Radnai István szb-elnök és **dr. Pethő Sándor** szb-titkár fogadta a krónikást, hogy a becsületes munkáról, egy sikerrekből gazdag esztendőről és egy büszke kitüntetésről nyilatkozzon. Jegyzeteket készítettek arról a hangulatról, emberformáló erőről, a munkaviszony olyan megváltozásáról, amelyet a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság több mint száz telephelyén a munkaverseny hozott létre.

„Intézkedési terv”, túlságo-

san prózáinak tűnő meghatározás, mégis, ami mögötte rejlik, a tények, ha szárazak is, emberi akaratot, őszinte elhatározást tartalmaznak. Olyan tennivalókat rögzítettek papírra 1964. elején, mint a termelékenység fokozása, a minőség javítása, a gazdasági és igazgatási színvonal emelése. Tény, hogy valóra váltásuk komoly és megfeszített munkát követelt az igazgatóság valamennyi dolgozójától. S hogy a vállalat maradéktalanul végrehajtották, az elsősorban a megfelelő szakmai irányításnak és a szocialista munkaversenynek köszönhető, annak a nemes szellemnek, amely embert, tudatot formált valóban szocialistává. A múlt esztendőben 170 000 beszédperccel, mintegy 1 100 000 beszédperccel többet bonyolítottak le, mint 1963-ban. Ez a

postának 11 millió forint bevételi többletet eredményezett.

A számlapanaszok száma abszolút mértékben is jelentősen csökkent. Ez sok bosszúságtól kímélte meg az előfizetőket, aminek hatása hozzájárult a felek és a posta közötti jobb kapcsolat kialakításához.

A műszaki ágazatban foglalkoztatott fenntartó dolgozók gondos és becsületes munkájának tudható be, hogy csökkent a belső berendezések zavarideje. Ha figyelembe vesszük, hogy a karbantartók munkahelyeinek többsége távol esik a lakott területektől, akkor ők még inkább megérdemelnék a dicséretet, és megbecsülést. Az Élüzem kitüntetés mindent magában foglalja. Megérdemelték, megdolgoztak érte becsülettel!

Amit még szívesebben jegyezett fel a krónikás a helyközi kollektíváról, hogy sem a kitüntetés, sem a nagyszerű eredmények nem tették őket elbizakodottá. Ez évi munkatervükben is sok olyan feladatot szerepelt, amelynek a megoldása szocialista emberiséget követel, és amelynek valóra váltása az életerős munkaverseny nélkül nem lenne lehetséges. A 47 szocialista brigád, a 4 szocialistamunka üzem, a 62 ifjúmunkás, akik közül a Szakma Ifjú Mestere mozgalom keretében 24 nyerte el az arany, 18 az ezüst és 8 a bronz fokozatot, az igazgatóság valamennyi dolgozója biztosított arra, hogy amit vállaltak, azt ismét valóra váltják.

(— ráczalmási —)

A békéért...

Mint már hírül adtuk, a Közalkalmazottak és Rokkon Szakmabeli Dolgozók Szakszervezetei Nemzetközi Szövetségének Adm. Bizottsága április 24-27 között Budapesten tartotta meg tizenharmadik ülését. Az ülésen többek között részt vett: Dagobert Krause, a nemzetközi szövetség főtitkára, René Duhamel elnök, Georges Frischmann, a francia postás szakszervezet főtitkára, Angelo Santochi, az olasz postás szakszervezet titkára.

Az említett vezetőket a magyar postások szakszervezetének elnöksége is vendégül látta. Magyarországi tartózkodásuk idején több tartózkodást, hivatali látogatást meg. Részt vettek ünnepeken, ahol postai üzemek, hivatalok vettek át a Miniszterelnökség és a SZOT vörösvándorzását. Megjelentek ünnepi összejutásokon is. A szakszervezet elnöksége a külföldi vendégek tisztelgésére szakszervezetünk székházában fogadást adott, melyen dr. Zsuffa Szabolcs mb. főtitkár méltatta a magyar és a külföldi postások kapcsolatainak erősödését. Kiemelte, hogy a magyar postás szakszervezet elnöksége, annak minden tagja a jövőben is minden erejével támogatja a nemzetközi együttműködést.

Az adminisztratív bizottság ülésének munkáját méltatva meg kell állapítanunk, hogy az ott hozott határozatok nagyban elősegítik a nemzetközi egység ápolását.

Az ülésszak határozatainak sorában első helyet foglalja el a nemzetközi szakszervezeti egységről szóló határozat. Ez ismétlen felhívja a SZVSZ-hez tartozó szakszervezeteket a harc folytatására, a gazdasági és társadalmi követelésekért, a nemzeti függetlenségért, a szakszervezeti jogokért, a szabadságért és a békéért.

Ki kell emelnünk az ülésszaknak a faszizmus felett aratott győzelem huszadik évfordulójával kapcsolatban hozott határozatát és állásfoglalását a náci bűnök elváltása ellen. E határozatok kapcsán az ülésszak felhívással fordult a közalkalmazottakhoz és rokoncsoportokhoz, hogy a béke fenntartásával, annak megvédésével kapcsolatos feladatokat helyezték előtérbe.

Az ülésszak állást foglalt a vietnami kérdésben is, és tiltakozását fejezte ki az amerikai agresszióval szemben.

Az adminisztratív bizottság foglalkozott a nemzetközi szövetségnek az utóbbi tíz évben elért eredményeivel. Megállapította, hogy a nemzetközi szövetség létszáma 1955-64 között a korábbi 6,8 millióról 17 millióra nőtt. A végrehajtó bizottság beszámolója leszögezte, hogy a közalkalmazottak — közöttük a postások — szünet nélküli folytatják egészség-arcukat közös érdekeik megvalósításáért. A VB felhívta a szakszervezetek tagjait, a szakszervezeti egység erősítésére. Az ennek érdekében megrendezett különböző akciók nagy jelentőségűnek bírák az 1965. októberben megtartandó VI. Szakszervezeti Világkongresszus sikeres szimpóziumából. Névelik az SZVSZ tekintélyét és súlyát, megalkalmatásának 20. évfordulóján.

Szlovátsk Károly nemzetközi felelős

Jó üdülést szaktársak!

Bakallár József Illusztrációi

Az 1965-ös esztendő is hoz változásokat, újdonságokat a postás dolgozók üdülési életében. Az előző évekhez viszonyítva az üdülési lehetőségek ugyan nem bővültek, de a kulturált-ság sokat fejlődött. Többek között a balatonalmádi üdülőt mintegy 400 000 forintos költséggel tataroztattuk. A balatonboglári gyermeküdülőt pedig a SZOT Délbalatoni Üdülési Igazgatósága korszerűsítette. A balatonszabadi és zirci gyermeküdülőkben megoldottuk az ivóvízellátást. Szabadiban új napozót is létesítettünk. Ezek a munkálatok csaknem egy millió forintba kerültek, s

így az eddignél jobb körülményeket biztosítunk az üdülést igénybe vevő postás dolgozók és családtagjaik részére.

Gondoskodtunk arról is, hogy a saját kezelésű üdülőkben ez évben már igazságosabban állapítjuk meg a beutalások színvonalának megfelelő üdülési díjakat. Ez elsősorban a balatonalmádi üdülőrre vonatkozik, ahol a főépület, a camping és a turista üdülés között megkülönböztető árkak állapítottunk meg. Ezzel egyidejűleg rendeztük a családtagok térítési díját is, amely szerint az eddigieknél

kevesebb kiadással üdülhetnek.

Az év elején megjelent új üdülési szabályzat az ún. „törzsgárda” fokozatos megszüntetéséhez nyújt segítséget. Az üdülési szabályzat előírásait természetesen a saját kezelésben levő üdülőkben is alkalmazzuk. Ennek megfelelően megszigorítjuk a nyári üdültetést. Ugyanis kedvezményes üdültetésben a fődíjnyben (amely általában június közepétől augusztus hó végéig terjed) egymást követő években nem részesíthetők a dolgozók. Ha ennek ellenére mégis igénybe veszi a fődíjnyben nyújtott üdülési lehetőséget az a dolgozó, aki az előző évben is már fődíjnyben üdült, ezt csak abban az esetben teheti, ha az üdülőre vonatkozó teljes önköltség és a beutalójegy ára közötti különbözetet az üdülő pénztárába befizeti. (Az önköltség üdülőhelyenként 42-72 Ft között változik.) Umanez vonatkozik a gyermekek üdültetésére is.

Tehát a szakszervezeti bizottságoknak a beutalásokra több gondot kell fordítaniuk, mert szeretnénk, ha azok is igénybevehetnék a kedvezményes üdültetést, akik eddig nem részesültek ebben. Ez nevelő és felvilágosító munkát tesz szükségessé, hiszen az új üdülési szabályzat az üdülésre történő kiválasztást ugyan megkönnyíti, de egyáltalán nem teszi feleslegessé. Sok vitát és a tájékozottság hiánya okozta csalódást előzhetünk meg ezzel, ha az üdültetés különböző formáiról, a kulturális és egyéb feltételeiről az érdekelteket még az üdültetés megkezdése előtt tájékoztatjuk.

Úgy érezzük, hogy szakszervezetünk minden lehetőséget meg kell használnunk a dolgozók üdülési kényelmének javítására és a családtagjaik, nemcsak rajtuk, hanem a postás dolgozók idejében üdülésének sikere. Szükséges, hogy az üdülési munkában közreműködő szakszervezeti aktivisták számai munkájuk legjavát adják, körültekintően járjanak el a beutalásoknál és maradéktalanul tartják be a szervezett üdültetés szabályait.

A beutaltaknak kellemes pihenést, üdülést kívánunk.

Orbán Sándor

A termelési tanácskozások új rendje

A Postás Dolgozó múlt havi számában a termelési tanácskozások döntési jogáról írtunk. Most a termelési tanácskozások — munkaértekezletek — előkészítésével foglalkozunk.

A termelési tanácskozások — munkaértekezletek — a postánál is fontos szerepet töltenek be. A dolgozók részvétele a postai termelés és gazdálkodás irányításában és ellenőrzésében, valamint a tennivalók megvitatásában a szocialista vezetési módszereknek és az üzemi demokrácia érvényesítésének egyik fontos megnyilvánulási formája. Éppen ezért lényeges, hogy a termelési tanácskozásokat, munkaértekezleteket megfelelően előkészítsék.

A határozat postai végrehajtási utasítása (15. sz. Po. É. 1965. IV. 20) egyértelműen megszabja, hogy a postánál hol és mikor kell és lehet termelési tanácskozást, munkaértekezletet tartani.

A termelési tanácskozások előkészítése és megtartása az illetékes gazdasági vezető és szakszervezeti szerv közös feladata.

Az előkészítés kettős feladatát jelent:

- a dolgozók mozgósítását és

- a termelési tanácskozások előadásának felkészítését.

A dolgozók mozgósítása nemcsak azt jelenti, hogy a termelési tanácskozásokon minél nagyobb létszámmal vegyenek részt, hanem azt is, hogy megfigyeljék a munkájuk készületét. Ezért fontos, hogy a dolgozók időben értesüljenek a termelési tanácskozás időpontjáról és helyéről, továbbá napirendjéről. A határozat ezért előírja, hogy az illetékes gazdasági vezető és a szakszervezeti szerv legalább egy héttel a termelési tanácskozás megtartása előtt köteles a dolgozókat értesíteni. Írásban kell közölni a munkatársaknak a napirendről, a körlevélben stb.) a termelési tanácskozás helyét, idejét és napirendjét, továbbá a „Kiváló dolgozó” kitüntetésre és a „Szocialista brigád” cím elnyerésére javasolt személyek és kollektívák neveit és ered-

ményeit. A fentiek ismeretében a dolgozók legjobban a brigádvezetői, aktív-, bizalmi-stb. érdekelten tudnak felkészülni.

A dolgozók megfelelő mozgósítása mellett gondoskodni kell arról, hogy a termelési tanácskozások előadói (az érdekeltek szakvezetői) jól felkészülhessenek. Ez elsősorban a forgalmi, műszaki konferencia feladata. Meg kell szüntetni azt a helytelen gyakorlatot, hogy a különböző szinten megtartott forgalmi és műszaki konferencián a résztvevők az elmúlt (beszámoló) időszak eredményeit regisztrálják és vitassák. Ez csak annyiban szükséges, amennyiben megadja a megfelelő tájékoztatást és ebből levezonja a tanulást az elkövetkező időszak feladatainak végrehajtására vonatkozólag. Az alapvető feladat az, hogy az elkövetkező feladatok végrehajtásának előfeltételeit vitassák meg, megfelelő intézkedéseket hozzanak, jó javaslatokat készítsenek a különböző versenyformák alkalmazására stb.

A fentiekből következők, hogy az előadás anyaga és a vita alapja az intézkedési terv legyen, tehát a konferencián tartó szerv (igazgatóság, üzem, hivatal stb.) feladatait kell tárgyalni. Így biztosítani lehet, hogy a termelési tanácskozásokon a dolgozók az adott termelési egység (hivatal, üzem, üzeme- gység, műhely stb.) gazdasági érdekeit, gazdasági és a munkakörülményekkel kapcsolatos feladatokkal tudjanak foglalkozni.

Megjegyezzük, hogy a termelési tanácskozás témáját az adott egységnél jelentkező követelmények, problémák figyelembevételével az illetékes gazdasági vezető és szakszervezeti szervek együttesen határozzák meg.

Legközelebbi számunkban a termelési tanácskozások ellenőrzéséről, a személyi felelőséggel és a dolgozók javaslatainak intézési módjairól adunk tájékoztatást.

Ko—Sü

Hogyan segítik az éves vállalások a posta 1965. évi tervét

A posta 1965. évi feladatait még az év elején megismerték és megvitatják a dolgozók. A tervfeladatok maradéktalan megvalósítása érdekében — a SZOT felhívása alapján — széles körben bontakozott ki a felszabadulási munkaverseny-mozgalm.

E versenybe a bekapcsolódás mind mennyiségileg, mind pedig minőségileg javulást hozott. Az év elején a szocialista brigád címmel küzdő brigádok száma csaknem 200-zal, míg a tagok száma kb. 2300 fővel növekedett. A mennyiségi növekedésnél sokkal jelentősebb az, hogy szakszervezetünk észrevételei és javaslatai nyomán a posta versenymozgalmában még az elmúlt évben is megmutatkozó, a mindenáron való teljesítést célzó vállalások helyett sikerült a minőség javítását eredményező vállalásokra irányítani a figyelmet.

A postaforgalom területén általános tapasztalat, hogy mind a szocialista brigád, mind az egyéb kollektív versenyformákban a vállalások a bevételi előirányzatok teljesítését tűzték ki célul, s emellett legnagyobb részben a postaszolgáltatásra jellemző, ún. minőségi mutatók javítására tartalmazzák. Bizonyítja ezt, hogy a bevétel teljesítésére mindössze 1873 000 forintot vállaltak az igazgatóságok. A minőség javítására történt vállalások igen sokrétűek. Ezek közül a díjhiány-jelentések, pénztári eltérések, tudakozványok, kártérítések és a késve továbbított táviratok darabszámának csökkentése a legjellegzetesebbek. Kellő súlyt kapott a vállalásokban a zárlatlemaradásoknak a bázisidőszakhoz képest történő leszorítása, valamint a remittenda-százalék kedvezőbbé tétele.

A műszaki jellegű postaszerveknél is alacsonyabb a vállalás szintje az 1964. événél. Ennek oka, hogy az elmúlt évben a központok bővítésére nagyobb lehetőség volt, másrészt a vállalások teljesítése nehezebb és nagyobb erőfeszítést igényel, ismerte az anyagellátás problémáit stb.

A forintértékben kifejezhető vállalásokon kívül a jószágok növelésére, zavaridő-tartam csökkentésére, a fenn tartási munkaóraterítettségére is történtek vállalások. Mind a forgalmi, mind a műszaki jellegű postaszervek vállalásaiban előtérbe került a termelékenység növelésére való törekvés. A Debreceni Postaigazgatóság az egy forgalmi dolgozóra jutó teljesítmény növelésére, a Kábel-

üzem az anyagmentes teljesítmény érték 1 millió forinttal történő túlteljesítésére, a Javitóüzem a munka előkészítésének megjavítására és munkaszervezésre, a technológiai fejelem megszilárdítására stb. tett vállalást.

A vállalások jobba télelhez hozzájárult az is, hogy a vezérigazgatósággal közösen kiadott verseny-céltűzések-nél a minőség javítását és a gazdaságosságot hangsúlyoztuk.

A takarékos gazdálkodás, illetőleg az önköltségek csökkentés vonatkozásában a vállalások forintértéke is meghaladja az előző évit. Ez annál figyelemre méltóbb, mivel az esetek többségében utalást találtak arra, hogy a megtakarításokat a jogos igények kielégítése mellett biztosították. A forgalom területén 1 200 000, míg a műszaki területén 3 289 000 forint megtakarítást vállaltak a postaszervek, ami csaknem 4,5 millió forintnak felel meg.

A szakmai és a szakszervezeti szervek együttműködésének tulajdonítható, hogy a vállalásokat a dolgozók éves szinten tették meg és leginkább az említett három területre összpontosították. Több területen kezdeműködés a szocialista munkaszervezők közt. A Budapesti Postaigazgatóság és a PÉKÜ például a Bp. 119-es postahivatal korszerűsítésére kötött szerződést, amit határidőre teljesítettek is.

Megtörtént az első kezdeményezés a forgalom területén is: a Bp. 78-as mozgópostafőnökség és a Központi Hírlap Iroda szakmai és mozgalmi vezetői a két hivatal közötti együttműködésre és egymás munkájának segítésére kötötték szocialista munkaszerveződést.

Említésre méltó a Távbeszélő Igazgatóság felajánlása, mely szerint Újpest, Pest-lőrinc és Zugliger központok kapacitás-bővítését a határidő előtt végrehajtották.

A posta első negyedévi eredményei a teljesítmények szempontjából nem kedvezők. A bázishez viszonyítva a minőségi mutatók viszont forgalmi és műszaki területen általában kedvezően alakultak, sőt egyes területeken javulás van. A postaszervek vállalásai alapján végtelen valamilyen területen segít a postára váró 1965. évi feladatok megvalósítását. Végrehajtásra nagy gondot kell fordítanunk.

Kovács József — Sütő István

Fogjunk össze a kártevészek ellen!

A posta 1964. évi beszámolója a társadalmi tulajdon védelméről az előző évhez képest — a jelentős gazdasági eredmények mellett is — rosszabbodást mutat.

Növekedtek a pénztárhátnyok. A hiány — ideszámítva az utalvány-, csekk-, takaré-, hírlapszolgálat hiányait is — 4,1 %-kal nagyobb az előző événél. Kedvezően alakult az üdülési költségek, ha a kezelt pénztárhátnyok csökkenésével párhuzamosan a csekk-, takaré-, és az utalványszolgálatban is csökkenett volna a hiányok, és nem emelkednek.

Ezek a hiányok az érdekeltek kártérítési felelőssége alapján teljes mértékben megtérülnek ugyan, de mivel nemcsak a társadalmi tulajdon veszélyeztetik, hanem fájóan vágnak a dolgozók húsába, a megszüntetésükre feltétlenül törekedni kell.

A védekezés alapjául első-sorban a szabályok megismerése és maradéktalan teljesítése szolgálhat. A kezelési szabályok pontos megtartása egyaránt védi a társadalmi tulajdon, és a dolgozót. A pénz kezelésében, annak őrzésében semmi könnyítést nem tűrhet el. A legtöbb itt a helyi ellenőrzés tehet, amelynek feladata a biztonságot jelentő előírások érvényesítése.

A hatékony ellenőrzés azonban csak kisegítő tényező lehet. A kezelőknek pontos, alapos munkával kell kikerülniük a buktatókat. Ebben a munkában bizalomnak senkivel szemben nincs helye. Csak a pontos könyvelésnek, az előírások őrzésének és a bizonyítható átvételnek. Az eddig említett károk a posta belső kárai, a közönséget nem érintik. A károk má-

sik csoportját a küldeményekben keletkezett károk képezik. Ez már súlyosan érinti a posta, a postás dolgozók jó hírnevét, megbízhatóságát.

Csomagok ellopása, kifosztása, megrongálása, az ajánlott küldemények elveszése 3141 esetben vont maga után kártérítési eljárást, és 1964-ben csaknem félmillió forint kártérítést kellett a postának kifizetnie. Az esetek száma 27,3 %-kal, a kifizetett összeg 37,5 %-kal nagyobb az előző événél. A forgalom nem növekedett ilyen arányban.

Ezek a károk a legtöbb esetben a dolgozók szándékos károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már súlyosan érinti a postaszolgálat megbízhatóságát, a becsületet postások hírnevét. Ezeknek az eseteknek a megakadályozása tehát minden postásnak és minden szakszervezeti bizottságnak elsőrendű feladata. Amíg a károk előbbi csoportjában a károkozó cselekményével állanak összefüggésben. A küldemények fosztogatása, ellopása, a postai pénzek elcsikasztása már

HUSZONHETEDSZER...

Fény és árnyék egy élüzem cím körül

A Posta Központi Javítóüzem ismét élüzem lett. Már huszonhetedszer. Szívőből gratulálunk. A tény mögött sok gond, munka.

Alapvető tevékenységünk postai berendezések, készülékek javítása lenne — mondja Somkuti Ferenc igazgató, de a körülmények sokszor másra kényszerítnek bennünket. A javításokhoz szükséges alkatrészeket nagyrészt magunknak kell előállítanunk, mivel a híradástechnikai vállalatok számára ezek gyártása nem gazdaságos.

A sok gond ellenére, az üzem szép eredményekkel dicsekedhet. Tervteljesítésük 1960 óta 12,5 millió forinttal növekedett. Huszonkilenc százezerrel nőtt a termelékenysége. A munkaslétszám változatlan. Az üzem számtalan olyan munkát is elvégez, amely nem feladata. Itt készülték például a szentesi tv-rele sugárzó antennái is. Az országban ugyanis senki sem vállalta ezt a munkát. A rendkívüli feladatok, valamint az alaptervezés együttműködés ellenmondások születnek. Az üzem vezetői a dolgozókkal közösen igyekeznek megoldásokat találni.

Az egyszerűtől a bonyolultig

A termelékenység növelése és a gazdaságosság érdekében évről évre át kell csoportosítani a dolgozókat. Az összetett és egyszerűbb munkafolyamatok szerint kell elosztani a rendelkezésünkre álló munkaerőt. Elvünk, hogy ki-ki olyan munkaterületen dolgozzon, ahol optimálisak lehetnek munkajelöltjei — halljuk Kiss Mihály főmérnököt.

A helyes munkaszervezés eredményeként megnőtt a betanított dolgozók aránya és a felszabaduló szakmunkásokat más, fontosabb munkaterületekre irányították. A műhelyekben járva, bárki felfedezheti a fentiek igazságát. Amerre néz, mindenütt lányok, asszonyok. A főnök-titkari készülékeket például majdnem teljes egészében nők készítik. Munkájuk képzett műszerezettségnek és becsületére válna. Még ennél is szembe-tűnőbb a központos műhely betanított munkásnőinek tevékenysége, akik Kopp Miklós

művezető szavai szerint begyakorlott, rutinos „műszereztek”. Az üzem gondoskodik továbbképzésükről is. A szakmunkás-képző tanfolyamon segédlévelet szerezhetnek.

Evenként létezer tülóra

Ez a fény mellett az árnyék. Sok gondot okoz ez az üzemenként és a vezérigazgatóságnak. Indokolt-e? — kérdezték számtalanszor az üzem vezetőitől és ők mindannyiszor igennel válaszoltak.

Az évközi többletelőadásokat csak így tudjuk elérni — mondják. — A tervünk már amögység feszített, hiszen az előző évek túllörát éves terveinkbe rendre beépítik. Evi 2400 túllörát tervezünk és átlag hétezeret használunk fel. Ez is bizonyítja, hogy mennyit a soronkivül munkát.

A túllörákkal feszített tervet — mondották. Erdeklük-e ilyenformán a túllörázás — kérdezzük. Nemmel válaszolnak, mégis teszik. Mint a beszélgetés során kiderült, úgy érzik, hogy a dolgozók érdekeit szolgálják, amikor többletmunkát vállálnak. A túllóra növeli a keresetet, és igaz. Növelszük azonban az ellentmondás is. Az emberek, akik egyre kevesebb időt töltenek családjuk körében és egyre többet az üzemben, elfáradnak. A fáradt embert pedig már nem vonzza a nagyobb kereset. Főként akkor nem, ha a túllört igénybevétele hónapról hónapra ismétlődik. A munkás-átlagbér is azt bizonyítja, hogy szükségiesen az ilyen fajta keresetkiegészítés. Az üzem ismeri legjobban saját feladatait. Nekik kell tudniuk, hol az a határ, amelyen túl a többleteredményeket már csak áldozatok árán lehet kicsikarni. Tiszán kell látni, hogy nem kötelesek olyan munkákat elvállalni, amelyek elvégzésére csak öriási túllörámmennyiséggel képesek. Az emberekre is gondolni kell, akik előbb-utóbb megszokják a túllörázást, mert jóguk van a nyolcórás munkaidőhöz.

Ne legyenek „mindenesek”

Alaptervezésük, az igazgató szavai szerint: — Kar-

Kossa István elvtársról

Elt 61 évét. Ezt írták a koporsójára. A munkásmozgalmi Pantheon magas piedesztálján ravatalozták fel. KOSSA ISTVÁN elvtárs, nyugalmazott miniszter, országgyűlési képviselő, 1965. április 9-én rövid szenvedés után elhunyt.

Mint miniszter szoros kapcsolatban állt velünk, postás dolgozókkal. 1957. májusától vezette a Közlekedés- és Postaügyi Minisztériumot. Működése idején a postaszolgálat és a hírközlés fejlesztését tartotta egyik legfontosabb feladatának. A Magyar Televízió születése és hőskora miniszteri működésének idejére esett. Kossa elvtárs minden lehető segítséget megadott ennek a nálunk új hírközlő eszköznél. Kossa elvtárs nevéhez fűződik a rádióadó és távbeszélő-hálózat nagyarányú fejlesztése is.

Az ország és mi, postások azonban nemcsak KOSSA ISTVÁN, a minisztert, hanem KOSSA ISTVÁN, az embert is tiszteltük, szerettük. A minisztérium ezerrel gondol jár irányítása közben mindenkor szakított magának időt arra, hogy a postások között megjelenjen. Jelen volt egy-egy postai létesítmény avatásánál, a nyugdíjasok búcsúztatásánál, szakszervezet kongresszuson, kifestésének átadásánál, ünnepségeken, egyszerű mindenütt, ami a postás dolgozók életéhez, munkájához tartozott.

Kossa elvtárs típusa volt a soha nem nyugvó, örökké harcoló embernek. Életét a munkásszűly ügyének szentelte, és nem riadt vissza sem a Horthy rendszer megtorlásától, sem a felszabadulást követő évek nehézségeitől. O, aki fiatal korától részt vett a munkásmozgásban, avatott ismerője volt a magyar munkásmozgás szenvedéseinek, küzdelmeinek.

Munkámegmozdulások szervezője, a Közlekedési Szakszervezet vezető titkára, 1942-ben a fasiszmellenes mozgalomtól rettegő Horthy kormányzat behívta a hírhedt Muray-féle büntetőszabádba. Mint arról felszabadulásunk után írott könyve, a „Dunától a Donig” is tanúskodik, KOSSA ISTVÁN megjárta a II. világháború poklát és szenvedő részese volt annak. 1943-ban több társával átszökött az Ukrajnában harcoló szovjet csapatokhoz. A háborúnak még nincs vége. Itthon Szálasi vette át a hatalmat. Tomboló terror, vérengzés, nyilas subancok hősködése, feletem uralja a fővárost. Kossa István mindezt tudja, és mégis vállalja a ha-

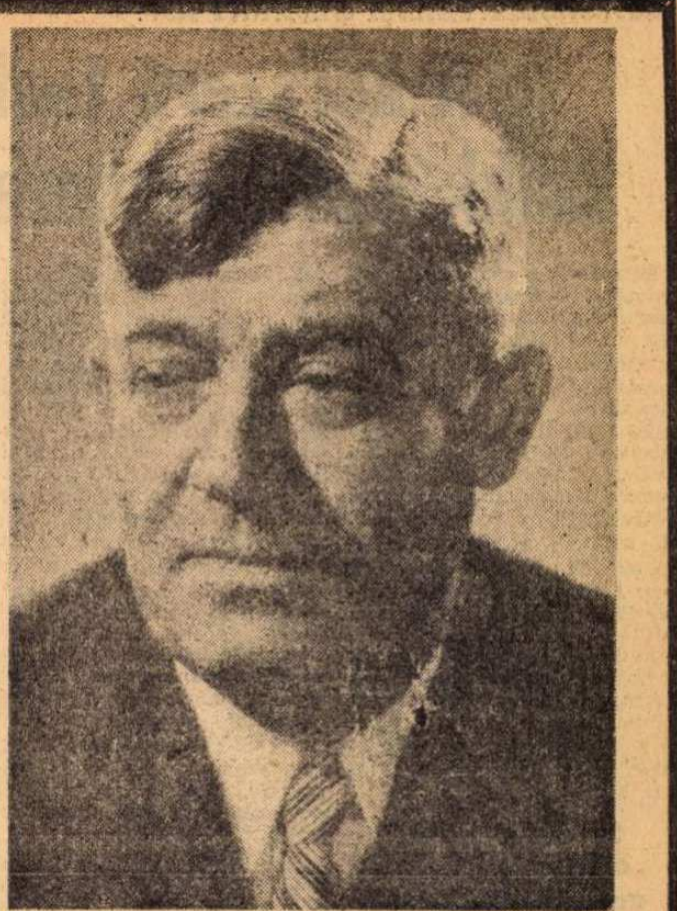
bantartás, javítás. Új cikkek készítése nem. Mégis kiterjedt a gyártási tevékenységük. A megrendelések nagy részét még akkor „szerezték”, amikor gond volt az emberek foglalkoztatása. Ma már nem az. A posta igényei növekszenek, viszont a javítóüzem munkái között az új cikkek változatlanul szerepelnek. Megemlékezzünk itt például a főnök-titkari készülékeket, a fővárosi Autóbuszüzem részére készített neobúrát. Tudjuk, hogy ezek szükséges gyártmányok. Az előállítás helyét viszont vitatjuk. Világos, hogy ez nem itteni feladat?

Az ellentmondásokat rendezni kell. Valószínű, hogy a vezérigazgatóság, a szakszer-

vezet és az üzemvezetők együttes erőfeszítése meghozhatja a kívánt eredményt. Véleményünk: tervszerűbbé kell tenni az üzem tevékenységét! Ki kell szűrni lehetőleg a soronkivüli és bérmunkákat, valamint az idegen gyártmányokat. A végrehajtás nem feladatunk. Megfontolásra ajánljuk az illetékeseknek ezeket a gondolatokat, amelyek végrehajtásával a javítóüzem betöltheti eredeti feladatát és eltűnik a jelenlegi ellentét.

Németh Tibor

A vezérigazgatóság fenti cikkével kapcsolatos észrevételeit a következő számunkban közöljük. (A szerk.)

zatérést és a részvételt a Szálasi ellenes fegyveres megmozdulások szervezésében.

A felszabadulás után a Szaktanács főtítkára, majd 1948 és 1956 között többféle fontos állami és politikai funkciót tölt be. 1956 novemberében tagja a megalakuló forradalmi munkás-paraszti kormányznak és 1957 májusától nyugdíjazásáig közlekedés- és postaügyi miniszter. Ezt követően is sokat dolgozott, írt, segített a pártunk gazdag életfajzatával.

Élete, a szocializmusért folytatott eredményes munkássága örökké példakép marad mindannyiunk számára.

ELNÖKSÉGI ÜLÉSÜNK

Szakszervezetünk elnöksége április 29-én tartotta meg esedékes ülését, ahol is többek között a szervezési és káderosztály jelentése alapján megvitatották az 1964/65. évi káderfejlesztési terv végrehajtását és az évi terv módosítására tett javaslatokat. Ugyszintén megvitatották az elnökség az ismeretterjesztés helyzetét és időszzerű problémáit.

Harmadik napirendi pontként az elnökség megvitatotta a Szegedi Postaigazgatóság beszámolóját, hogy területén mi a helyzet a dolgozók munkakörülményeivel, a törvényesség betartásával. Kiegészítő jelentéseket Bács, Békés és Csongrád megye bizottságai készítettek. Végül megvitatották a Postavezérigazgatóságnak a hírlapterjesztés munkafeltételeinek biztosítására tett intézkedéseit.

Dr. Horváth Pál:

Megállították*

Túl volt már a vizsgálgalmakon, mégis ahogyan kezébe vette az érettségi bizonyítványt, elhomályosult a szeme, fáradtság lepte el, le kellett ülnie. Körülötte az évek alatti megismert és megszokott arcok elhalványodtak, a vidám hangok távolinak tündek. Tulajdonképpen nem is volt nagy dolog, beleléte magát és most, hogy elérte a célt, természetesen tánt, hogy ennek így kellett lennie.

A legnehezebb a kezdet volt és Péter most ezt idézte vissza emlékezetébe, ehhez egyedül kellett maradnia...

Kis vaskójkú szerényen lapult a szöllök övezte táján — mint a többi. A benne lakók is egyformák voltak, öreg szülők, nagyszülők — fiatalok, ezért kellett mindig hozzatoldani a régi házacskához. Az utóbbi években erre ugyan már ritkán került sor, mert a fiatalok jobbra bement a városban telepsznek le. De ő még itt nőtt fel, naponta talpált a városba, az iskolába és alig vette észre, hogy elvégezte az általános iskolát.

Tanulhatott volna tovább, ezen voltak szűlei is, különösen az apja, akit ő már kisfiú korában is öreg embernek látott. Megtörté az idő, a sok küszködés, a gyerekek nevelése, no meg a háború. Kézbesítő volt a városi postán, úgy is ment nyugdíjba. Szerette volna, ha a fia is a postára megy, de nem kézbesítőnek, hanem többnek. Csalódott, a fia nem akart tanulni, a postára sem akart menni, végül mégis csak ott kötött le.

Átmenetileg jó lesz — gondolta magában. Külsőre le nem kért, ruhát, kerékpárt kapott, pénze is volt. Élni, szórakozni szeretett volna úgy, mint némely barátja, Irigylte azokat, akiknek többre teltet. Szeretett volna ő is gallérabb lenni, de ehhez több pénz kellett. Ecsébe sem jutott, hogy miként kell ügyesnek lennie, de a cimborák megmutatták neki.

Milyen egyszerű volt ősszel az öregek elé állni azzal a mesével: beiratkozott a dolgozók gimnáziumába. Szó, ami szó, ügyes volt a hazugság, de jó volt, mert pénzt is jelen-

tett, no meg időt is. Az öregek egyébként is keményen fogták. „Dörzsölt gyerek vagy te, Péter! Érted, hogyan kell élni”, mondogatták a cimborák, s ő nagyfiúnak kezdte érezni magát. Aztán jött egy borgózós szüreti mulatság, cigány, tánc a végtelenségig és pezsgő, amit a fiatal elvált asszonnyal „örök szerelmükre” italtak. Autóval vitte haza az asszonyt... nála maradt. Gátlások... azok nem voltak, olyan természetesen nyúlt a tárcájába fizetéskor — ahhoz a pénzhez, amelyről tudta, hogy nem az övé, amellyel hűfőn el kell számolnia. Úgy gondolta, majd visszafizeti, takarékoskodni fog.

Délelött volt már, amikor hazament, apja a kapuban fogaða, anyja zsörtölődött egy keveset. Nem érezte jól magát, feje ólomnehéz volt, végtágyai nehezen mozogtak... Gyorsan nyúlt a kézbesítő táskába, előkereste az egyik még ki nem fizetett utalványt. Az állatorvossal érkezett Kökény Dani bácsinak — előleg a megkötött házilási szerződésre — pontosan hatszáz forint. Majdnem ennyit költött az éjjel. Gyorsan, nehogy meggondolja magát, aláírta Dani bácsi nevét. Ezt látta meg az apja az ablakon keresztül...

Ebédre sem ebédt fel, az öregek hagyták, hadt aludjon. És ő nagyot, egészségeset aludt. Reggel csodálkozott, hogy amikor elindult volna, az apja a ház előtt matatott. Máskor nem szokott. Most meg eszébe jutott kirángatni az árok partjáról a sok gázt. Amikor kifordult a kapun, elébe állt az apja és nagyon eszenesen csak annyit mondott: „Fiam... elrendeztem Dani bátyáddal az utalványt... de ne tedd többet...” de hangja ekkor már megcsuklott.

Hogy mondott-e valamit, vagy hogyan ment el, arra még ma sem tud visszaemlékezni, csak arra, hogy üres tekintettel és lángoló arccal feküdt a hátán egy, az úttól beljebb eső füzes földig hajló ágaitól takarva. Nyomorultnak érezte magát.

A hivatalban egyenesen a főnökhez ment. Csak egy pillanatra lepődött meg, amikor ott látta a hivatal biztost is. Kitétte az utalványt az asztalra és csendesen mondtat: „... én ezt az utalványt aláírtam... miután elköltöttem a pénzt... becsstelen voltam. Döbönt csend volt a szobában, a biztos szólalt meg először.

— Igaz ez?... komolyan mondja?!
— Igen... igaz.
— Miért tette?
Elmondta. Öszintén, semmit sem szépítve. Azok szótlanul hallgatták, majd a főnök szólalt meg.
— Mikor térít meg?

— Már megtörtént! Az apám megfizette helyettem! (Ez ekkor buggyant ki az első könnyecsepp a szeméből.) Nem érdemlem meg, becsstelen vagyok.

Csend, majd különböző kérdések a családról, a barátairól, majd elküldték kézbesíteni tovább, s délután jöjjön vissza. Napközben gépiesen végezte a munkáját, cseppet sem lepődött volna meg, ha a hivatalban már rendőr várja.

Délután a főnök azonnal hívatta. A biztos még mindig ott volt. Az első szava: mi van a tanulással? Meghökken, nem erre a kérdésre számított, s erről reggel nem is szólt. Nem tudott mit felelni.

A főnök: Ellintézem az igazgatóval. Akarsz-e tanulni, becsstelen, komolyan?!
A biztos: Súlyos hibát követett el, de mert őszintén bevallotta, bizunk magában. Szolgáljon rá a bizalomra, s járjon mindig egyenes úton, vegye az életet nagyon komolyan.

Most pedig menjen haza és édesapjának ne magyarásson meg semmit.

Ezután gyorsan peregtek a napok. Az első időkben mintha valami úzte volna, rohant, pontosan dolgozott, nem használta ki a ki- nálkozó apróbb szabálytalan lehetőségeket sem, amelyekkel munkáját könnyebbé tehetné volna. Tanult szorgalmasan és még az is eszébe jutott, hogy kis hugainak időnként valami apróságot, csokoládét vigyen. Apjának András napjára, még a télen, új kucsmát vásárolt. Kezdeti komolysága, vagy inkább komorsága felengedett. Emelt fővel tudott bárkinnek a szemébe nézni, kézbesítő társai elismerték. A kugliról áttért az asztaliteniszre. Lényegében ez volt minden szórakozása a négy év alatt. A hivatal csapatának erőssége lett, csak még a főnököt nem tudta legyőzni, pedig néhányszor már nagyon megszorította. Többször találkozott az évek folyamán a biztossal is, aki sohasem mulasztotta el év végén a bizonyítványát is elkérni. Ö lett az egyik szocialista brigád vezetője is. Édesapját többször látta derús arccal bent sétálni a városban, egyszer az ő kedvéért még a feketét is megitta, de látszott rajta, hogy nem lesz szenvedélye. Hirtelen halt meg az öreg, búcsúszáva nekí is azok voltak, hogy fiam, bizom benned, maradj mindig ilyen...

Nem élte meg ugyan, hogy a fia az ő életében több legyen. A harmadik gimnáziumot taposta, amikor tisztviselői munkakörbe akarták helyezni. Tiltakozott. Maga sem tudta miért, de úgy érezte, hogy így van jól, ne elölegezzenek neki semmit.

Még egy nagy öröm érte, ez évben, április 4-e előtt kiváló dolgozó lett! Társai őszintén megtapsolták. A területi biztos nyújtotta át az oklevelet. Kézfogása hosszabb és erőteljesebb volt a szükségesnél és olyan furcsán ismételte, hogy... gratulálok, nagyon, nagyon gratulálok.

Hatodik éve postás, még sohasem üdült és most itt van a kétételes szakszervezeti beutaló a Balaton mellé. Még nem látta a Balatont. Jővő szerdán utazik és utána már nem kézbesít. Fontosabb megbízatást kapott. Már megvan az utóda, ő ajánlotta. Hát minden sikerült neki. Nem sikerült, hanem akarta, hogy így legyen! A legnehezebb az indulás volt...

* A Postás Dolgozó irodalmi pályázatának második díjas írása.

BÁCS-KISKUN MEGYÉBŐL

Lajosmizse postahivatala előtt állunk, nem éppen szünderítő látvány, nyoma sincs az életnek, embert sehol sem látni. Rövid útbaigazítás után kissé tekerő utakon jutottunk el az ideiglenes hivatali helyiséghez.

„Bizony nagyon kiesik a forgalomból, kétszer is meggondolja, akinek a postán van dolga: jöjjön, ne jöjjön?” — mondja TARI JÓZSEF, a hivatal vezetője. „Nem okozott meglepetést, persze örömet sem, hogy a forgalom kissé visszaesett. Március 1-én kezdte meg az építést a PÉKŰ, a terv szerint szeptemberre kész. Várjuk a szeptembert, nagyon várjuk. Kiesünk a centrumból, és a 6-7 milliós forgalmat most nem tudjuk elérni. Még a megagadagolásról is lemondtak sokan, mióta itt vagyunk, a totó-lotó eladásunk 3000-rel esökkent. Várjuk a szeptembert!”

Sok a kecske, nagy a rét...

Mikor feltűnik a tábla: Kecskemét, eszembe jut a tréfás magyar legenda a város nevének születéséről. Úgy mesélik, midőn Árpád apánk itt ébredt hajnalra, a sátorlapon kocogott Előd, és kérdi: mily névvel illessék e helyet? Árpád apánk kitekintett, és szólta: Sok a kecske, nagy a rét, legyen a neve Kecskemét! Azóta Kecskemét híres város lett, ám, nem a kecskék tették azzá. SZERI BÉLA, a Kecskemét 2-es számú postahivatal vezetője és SÁRKÓZI LÁSZLÓ, a hivatal szb. titkára a legendát nem ismerik. Annál jobban a kollektív segítség erejét.

„A jó munka csak kollektív lehet. Persze, amíg minden jól megy, addig könnyen hangolódhat össze a dolgok. Vállaltuk, hogy elérjük a kiváló hivatal szintet. Sikertől. November 30-ra minden feltételt teljesítettünk, egyet kivéve. BOSZÉN JÁNOS csomagraktárnak szétosztó vizsgát kellett tennie a Budapest 72-esben. Novemberben ment neki a vizsgának. Nem sikerült: 45 éves fejjel bizony már nem könnyű tanulni! Lesz-e kedve, lesz-e ereje újra nekigyürkőzni? És hogyan reagálnak erre a többiek? Ilyenkor könnyen akad egy-egy gúnyolódó hang, és akkor mindennek vége, a gúny megöli a kedvet, az akaratot. Nem így történt. Senki sem gúnyolódott, senki sem mérgelődött, és BOSZÉN JÁNOS nem vesztette kedvét. Útra nekifogott, mi pedig házi vizsgákkal segítettük a felkészülést. Az eredmény, hogy BOSZÉN JÁNOS dec. 10-én sikerrel vizsgázott, és ezzel a hivatal teljesítette kiváló hivatali vállalását, a kollektív kétszeresen is jól vizsgázott.”

„A hivatal vezetője pedig május 1-én kapta meg a jelvényes kiváló dolgozó kitüntetését” — fejezi be a történetet SÁRKÓZI LÁSZLÓ, de SZERI BÉLA leintti: nem erről akar beszélni.

„A Budapest 72-esbe úzennek lapunk útján. A „Köczi”-féle levélkötegelő miatt. Összesomóva küldik, s ezzel felesleges munkát okoznak, és biztos, hogy nemcsak nekünk, másoknak is. Sok tönkre is megy ezáltal ebből az okos kis masinából. Kérjük őket, ügyeljenek jobban.”

A 135-ös postai oszlopnál

Fülöpszállástól 7 km-re, Fülöpszállás és Solt között, a 135-ös postai oszlopnál találjuk a Kecskeméti Postaüzemi Fenntartási Üzem MOGYORÓSI brigádját. A csatorna építése miatt álltanak ezen a szakaszon új oszlopokat, másokat át helyeznek, megint másokat pedig magasítanak.

„12-en vagyunk a brigádban, itt most csak heten. 10-12-es oszlopokat állítunk. Hogy mennyit, az függ a talajviszonyoktól, nem egyformán. Dolgozunk. Úgy mondják: jól. Úgy kell lenni, mert már sokszor lettünk szocialista brigád. I...esebb ötször, de lehet, hogy többször — minek azt számolni? Dolgozunk, azzal

kész, ezt kívánja a tisztesség. BERKÉNYI LÁSZLÓ előmunkás, kiváló dolgozó, most van ismét felterjesztve, ő már nem mai gyerek, ezek itt — mutat a többiekre — fiatalok. Május 1-én az egész brigád pénztartalma kapott, én meg, nem dicsekvésből mondom, május 1-én megkaptam a kiváló dolgozó kitüntetését, de veheti annak is — tán ne legyen büszke rá?”

— Hát baj akad-e?
„Baj mindenhol akad, nem vagyunk mi szentek. Volt, hogy valamelyik többet ivott, mint amennyit a természetje elbírt, szépen hazavagartuk,

A Postás Dolgozó „Tudósítás a Postaigazgatóságok életéből” cím alatt hónapok óta rendszeresen írt a postaigazgatóságok területén folyó munkáról, problémákról. Ez a rovat — a beérkező levelek után itélve is — lapunk egyik legnépszerűbb oldala lett. Befejeztük a látogatásokat, figyelembe véve a közérdeklődést, vidéki tudósításainkat folytatjuk de ezentúl csak egy, legfeljebb két megyét látogatunk meg egyszerre, hogy még közelebb hozzuk egymáshoz az ország különböző részein, különböző posztokon dolgozó postásokat és sokkal mélyrehatóbban ismertessük munkásságukat, módszereiket, problémáikat. Első alkalommal Bács-Kiskun megyéről adunk tudósításokat.

kialudta magát és szent volt a béke, elfelejtettük. Talán csak az nem, akivel megesset a baj. Jól megvagyunk egymással.”

9000 forint

Nem nagy összeg egy hivatal bevételi tervében, nagyobb számokhoz szoktak hozzá. Most mégis bánatot okozott ez az összeg, melyet a szerencsétlen körülmények tettek ilyen fontossá. Előttem egy oklevél:

„Solt ph. dolgozóinak az 1964-es munkaversenyben elért eredményükről elismerésünket fejezzük ki.

Szeged, 1965. V. 1.
SZANTNER GYÖRGY
szakszervezet
FODOR
igazg. vez.

„Máskor talán örültünk volna ennek az elismerésnek!” — mondja HITRE ERZSÉBET, a hivatal vezetője — „de most nem tudunk. Egyszer már voltunk kiváló hivatal, most meg elvitte a száj- és körömfájás. Dec. 20-ján. 6-ig csomagforgalom-korlátozás volt, 9000 forint lemaradást okozott nekünk, pedig más vonalon minden renében volt. Hát bizony ezt a békát elég nehezen nyeljük le, de lenyeltük. Most már csak előre nézünk: bizunk magunkban, dolgozunk, há nem sikerült most, sikerüljön jövőre. Még ha száj- és körömfájás lesz, akkor is — de ne legyen.”

SZANTNER GYÖRGY szakszervezeti mb.-titkár szól közbe.

„A rendkívüli helyzet miatt kértünk korrekciót. Fodor elvtárs, az igazgatóság vezetője hajlott is rá, de más megyék szakszervezeti titkárai vétót emeltek, tiltakoztak. Talán izzak is volt, nem tudom, én elfogult vagyok, közelről ismerem Solt ph. munkáját, tudom, hogy megérdemelték volna a kiváló hivatal címet. Mondtam, hogy fellebbezzenek, döntsenek följebb.”

„Nem!” — tiltakozik HITRE ERZSÉBET — „Nem akarjuk. Sem én, sem a többi dolgozó. Nem akarjuk zöld asztalnál kiharcolni. Megmondtuk: majd sikerül jövőre. Vita nélkül!”

A fal még mindig a helyén áll!

A Kalocsa 1-es számú postahivatal vezetője, Mészáros József most itt ül velem szemben. Azt mondták róla: kevésbeszédű ember, fukar a szóval. Úgy tűnik, igaz. Nehezen szól most is,

és igen-igen halkán, néha alig érteni a szavát, olykor úgy érzem, nem túl szívesen örül a látogatásnak. Persze, nehéz egy embert ilyen rövid idő alatt megmérni, én nem is vállalkozom erre, de zavar, nagyon zavar. Általában kedvelem a kevésbeszédű embert, azt tapasztaltam, hogy ahol sok a beszéd, kevés a cselekedet, nehezebben mozdul tetteire az ember. Tudom, hogy a hivatal 5-ös minőségű és ez is zavar kissé abban, hogy sommásan alkossak véleményt, úgy értem: marasztaló véleményt. A falat né-

zem: riasztóan piszkos. Riasztóan és érthetetlenül. Ő maga mondja el, hogy már 1959-ben, amikor idejött a hivatalhoz, már így volt, ha nem is ilyen rossz állapotban, de azóta nem festették, akkor is látásott, hogy nem a közelmúltban festettek. Érthetetlen, talányos. Annyit mond: igényelte, bejelentette, várta, hogy megesinálják. A kézbesítők részére megfelelő helyiség kell. A lehetőség adva van: két falat kell kidobni. Mióta is húzódik? Régen! Mennyi lehet a költség? Nem sok, talán ha 2000 forint! És miért nem? Nincs költségvetés, a kis megígérte, de még nem...

Halkan, indulat nélkül válaszol mindenre. Persze, persze, hogy belátja, no igen...

Beszélgünk. Halkan, indulatok nélkül. Lassan leválkítja róla egy kéreg, enged a merevség, néha mosolyog is, a legrosszabb indulattal sem mondhatni, hogy kellemetlen ember. És végül azazal búcsúznak: a falfestéshez hamarosan hozzáfognak, ami pedig azt a falkidobást illeti, hát istenem, meg lehet azt oldani még házilág is, akad itt kőműves szakember. Elkészönnünk. Úgy érzem, nem haragszik, hogy itt jártunk.

Történet egy zongoráról

Baja felé tartunk, amikor SZANTNER GYÖRGY, a szakszervezet megyei titkára megszólal.

„No, ott majd megnézzük a zongorát.”

Jó, majd megnézzük, bár nehéz elképzelni, mi is van látnivaló egy ilyen zongorán. Lehet, valamelyik nagy művész játszott rajta, esetleg történelmi nevezetességgel bír, majd kiderül, ha odaérünk, most csak ráhagyom: persze, majd megnézzük.

De ő nem hagyja ennyiben, megismétli, s most már meg kell kérdezni, mi a csudás az a zongora?

„Hát az, hogy Kecskemét 1-nek ingyen se kell!”

Biztosan használhatatlan, — gondolom magamban, ő meg mintha kitalálta volna, mire gondolok.

„Pedig semmi baja, hibátlan, jó hangzer. Páncéltűkés, angol mechanikás, szép hangú zongora. A bajaiak felajánlották, ők nem használják, nem hangszer a hangszer, ha nem szólal meg.

Nem kértek érte semmit, díjmentesen akarták adni. A Kecskemét 1-es szakszervezeti bizottsága örömmel üdvözölte az ajándékot. Nem így a hivatalvezető. Szépen visszaküldte az ügyiratot, s udvarias, de határozott két sorban közölte, hogy a hivatalnak zongorára nincs szüksége.”

Igaz is, minek egy hivatalnak zongora? De az szb sem a hivatal részére akarta átvenni, hanem a hivatal dolgozó részére, kulturális cellokra. Kár, hogy hagyták magukat lebeszélni.

„Az szb mit sem tudott a visszautasításról, a hivatalvezető nem beszélte meg velük. Az igazsághoz tartozik az is, hogy amikor az szb elfogadta a zongorát, ők sem beszéltek meg a hivatalvezetővel.”

Hiba volt. Ez is, az is, de talán az a zongora mégsem annyira vétkes a dologban, hogy végül is ne kapjon helyet a Kecskemét 1-es postahivatal dolgozóinak kulturális életében.

Gondban a bajaiak

A zongorát mégsem néztük meg, de megnéztük a Petőfi (Pandur) szigettel szemben álló mementót. 1956. március 11-én törtéte az árvíz a természet és az ember szabta korlátokat, és március 13-án a vízállás elérte az 1037 cm-t. A tiz méteren felüli árhuállmá kegyetlen erővel söpört végig, 360 család vált ekkor hajléktalanná. A bajai postások hősi erőfeszítései még ma sem merültek feledésbe, és nem a borzalmas napok emléke.

„Érthető, hogy az árvíz halatán mi is megmozdultunk, felkészültünk rá, hogy idejében mozdulni, segíteni tudjunk!” — mondja EISELT BÉLA, a Baja 1-es számú hivatal vezetője. „Szerencsére most nem ért el idáig a víz, és most már reméljük, nem is fog, ne is beszéljünk róla. Szép ez a mi kis szigetünk, vigyázzuk is nagyon, egyre építgetjük, szíptigetjük, mi, bajaiak. Mi, postások is kivesszük a részünket, élvezzük a sziget nyugalmát, már amennyire a sok motoros csónak engedi, mert annyi van már, hogy néha saját szavát sem érti tőlük az ember. Ilyen gondjaink vannak nekünk, szerencsére. No, meg olyan is, hogy szüret idején alig tudjuk megoldani a szabadságolást, sok a szóval foglaltskodó postás. Ebből persze haszon is van: a baráti vacsorákon nincs gondunk jó borra. A hangulattal sincs baj, a konyhánknak is hire van, mert a halászlé magunk főzzük ilyenkor, jönnek még vidékről is a postások. Az igazi gond mifelénk a hal. Pedig valamikor, úgy mondták, akkora halak keríngtek a Pandur-sziget alatt, hogy a szegény ember megemelte előltők a kalapját és nagyságos úrnak tisztelte. Ma meg? A szegedi halászok adják a halat a halászléhez, aztán az sem „igazi” hal, csak olyan tenyésztett. Eltűntek a partról a pecázók, sutban a horgászbot, varsával is nehezen fog, aki rászánja magát, talán csak a dobóháló okozhat valami örömet, de az se sokat. A 80 meg 100 kilós harcsák már csak a legendák világában élnek.”

Ahogy Pesten mondanák erre: nagyobb gondjuk sose legyen a bajai postásoknak!

Bródy Imre

Eredményesen dolgoznak az új szb-k

Megyénk 17 alapszervezeténél 8 új titkárt választottak meg. Ez a tény erősítette és életkította szakszervezeti mozgalmunkat. Ugyanis, ahol eddig nem intézték kellően a dolgozók ügyeit, most a vezetőségi ülések megtartása után már javult a helyzet, segítik a munkaversenyt, foglalkoznak a bizalmiakkal, egyszerű eredményeket tudnak felmutatni.

A jánosalmi járási szakszervezeti bizottság első munkája például az volt, hogy a hozzátartozó kishivataloknál megválasztott bizalmiakkal szoros kapcsolatot teremtetett. Adám Antal érdeme is, hogy a tagság látja az új vezetőség eredményes munkáját, segíteni akarását. A hivatal és a brigádok versenyének eredményeit ma már szinte naprakészen hozzák nyilvánosságra. Rendszeresen vezetik a brigádnaplókat is. Hasonló elismerés illeti a Kecskeméti Műszaki Fenntartási Üzem szakszervezeti bizottságát is. Jók a tapasztalatok a kiskunfélegyházi, bajai, dunavetséi és a kiskőrösi szakszervezeti vezetők eddigi munkájáról. Különösen nagy gondot fordítanak a dolgozók ügyeinek intézésére, munkakörülményeinek javítására Kecskemét 2. és Kalocsa postahivatal szakszervezeti bizottság. Talán hibáként róható fel, hogy az erőfeszítések néhány esetben az adminisztráció munkájában merülnek ki. Találunk még olyan helyeket is, ahol a régi tagokból álló újonnan megválasztott vezetőség munkája nem éri el a kívánt színvonalat. Ezt a tagság is megérzi és

ezzel kapcsolatos véleményét nyíltan, vagy burkoltan kifejezésre is juttatja. A választás után elvárják a postás dolgozók, hogy elfogadható munkát mutasson fel az szb.

Törvényeink biztosítják a szakszervezeti aktivák jogait s így sokat segíthetnek a mindennapi munka, a törvényesség betartása, a munkakörülmények javítása és a balesetvédelem területén. Sajnos több hivatalban nem élnek e lehetőségekkel, pedig a dolgozók hálásak lennének minden ilyen törekvésért. Több helyen tapasztaltuk: a szakmai vezetők nem törődnek a munkahelyek állapotával, nem teremtik meg az egészséges, biztonságos és jó munka előfeltételeit. Ha ezeket hiányoljuk, akkor könnyen kapjuk a választ: nincs rá engedély. Szakmai vezetőink, szakszervezeti vezetőkkel együtt sajnos megfélemlenek a Po. E. 1961. 19. majd az ezt kiegészítő 1964. 51. számban megjelent rendeletről, amely szerint a biztonság, balesetvédelem, valamint a munkakörülmények javítása érdekében szükségessé vált kisebb javításokat 500 forintig minden külön engedély nélkül elvégezethetők.

Eredményeikről, tennivalóikról adtam számot. Bizonyos, hogy a munka színvonala még tovább nőt megyénkben, s a megválasztott vezetőségek még jobban betöltik hivatásukat és elősegítik a szakszervezeti és szakmai feladatok maradéktalan teljesítését.

Szantner György,
a megyebizottság titkára

Egészségvédelmi és munkavédelmi szemlék

Ezúttal ismét vidéken — Bács megyében — tartottunk Orjárdat a címnek megfelelően. Először Kecskemét 2. postahivatalba látogattunk el. Orjárdat tagjai: Szeri Béla hivatalvezető, Sárközi László szb. titkár. Az egész hivatalra jellemző a félszörny, rossz világítás, nem beszélve a zsúfoltságról. Ezt tapasztaltuk a felvételi helyiségben. A pincébe sajnos nem lehetett lemenni; egy méternyi magasan állt a talajvíz.

— Az igazgatóság erről több mint egy éve tud, de érdemleges intézkedés mind máig nem történt — panaszkodik a hivatalvezető. Tagadhatalan, hogy egy hatszorosan kiváló hivatalban ez komoly hibának számít. Az utóbbi évek elsősorban a Szege-di Postaigazgatóságot okolhatjuk. Annál is inkább, mert a ma kimutatható kárhoznap már sokkal, de sokkal nagyobb lesz. Tönkre megy az épület.

Következő állomásunk Kalocsa. Mészáros József hivatalvezető szobájában szemlélődünk. A faiak piszkosok, füstösek. Ő mondja: 1949-ben került Kalocsára és már akkor ilyen volt. A belső helyiségek hasonló állapotban. Magyarázkodik Mészáros József, de sajnos magyarázkodással nem lehet falat festeni. Az udvaron ócskavas hever szanaszét. A világítás megjavításával dicsekszik. Megszemléltük a levélirányítót, ahol a mennyezetről függő villanyt ugyan kiiktatták, s fénycsövet tettek a helyére, de valamiféle dróttal erősítették az armatúrához. Vajon ha egyszer valakinek a fejére esne az üvegcső, ki felelné a balesetért? A korszerűsítésnek ez a módja nagyon barkácsoló jellegű. A WC is piszkos, hullik a vakolat, a fal a belépőre.

megtöltötték. Bizony selejtezni kellene.

A női és férfi WC egymás mellett van. Egy vékony, nem a mennyezetre érő — deszkával választja el a két mellékhelyiséget. Bizony téglafal kellene ide, arról is inkább, mert a vékony deszka össze-vissza van furkálva. A falak itt is, meg a fürdőben is piszkosok.

A csomagfelvevőben Szabó Ferenc, a levélirányítóban Balogh Ferenc panaszkodik a világításra. Az előbbi százás ellátották, az utóbbi pedig a villanykörte helyett fénycsövet. A kérés indokolt, mert a kör alakú beosztó szekrény középre lógó égő sehogyssem jó. Az ember árnyékot vet a levelekre. A telefonközpontban ezt a problémát egyszerűbben oldották meg. A 3 darab függő villanyról levették a fénhúr burát, így legálább látnak. Azt viszont az ott dolgozó nők is bevallották, hogy így meg vakítanak az égők. Egy szó, mint száz, itt is fénycső kellene, de a burákat mindentől függetlenül a biztonsági előírások alóján vissza kell helyezni!

— Észrevételeinket jelentésben juttattuk el az igazgatóságnak... — mentegőzik Eiselit Béla hivatalvezető, amikor tapasztalatainkról neki is beszámoltunk. Eiselit szakújságíróként ember, de ő is — mint annyi más hivatalvezető — elfelejti, hogy 500 forint föl felelőse a különböző kisebb hibák felszámolására. Ennek az összegnek a felhasználását az szb munkavédelmi felelősei-vel meg egyszer sem beszélt meg. Igy hát Bartal Margit nem is tud arról a lehetőség-ről. (Valószínű, hogy más hivatalban is találkozhatnánk hasonló esettel.)

Összegezve a Bács megyei szemléit, javasoljuk: kevesebb magyarázkodást és több öntevékenységet. A Szege-di Postaigazgatóságot pedig várjuk a választ az általános következtetések levonását illetően is.

Bérces György

Élőképek-emberekről

1 «««
 — Bátor szavak, őszintén feltárt tények, az együvé tartozás jóleső érzése. Ezeket a benyomásokat örözzöm, ezt hoztam magammal a szocialista brigádvezetők II. országos tanácskozásáról — mondja Jäger Edéné.

A vonaton sokat tűnődtem. Egy ember, a többiek bizalmából részt vesz egy értekezleten. Vajon mit őriz meg annak hangulatából, eseményeiből? Salgótarjamba jöttem, hogy erre választ hajljak.

Micsoda ellentét — gondolom, miközben Jäger né beszél. Szép arc, kedves hang, alig húszéves, és máris az ország gondjainak részese. A munkáról, a hétköznapokról beszél, a brigádjáról, amely háromszor nyerte már el a címet. Bizonyára ez tölti ki az életét — vélem, aztán megtudom, hogy idén érettségizik, és máris új cél felé tör — felvételt kérte a felsőfokú tisztitanfolyamra. Főz, mos, takarít és szendvicseket, kakukkoskodik. Tizenhét évesen forr az érdeklődés. Meglátjuk, hogy a betétkönyvben — ez a múlt év mérlege. Férje a pécsi egyetem jogi karán tanul. — Már harmadéves — mondja büszkén.

Gond otthon, gond és munka a hivatalban! Ki győzi ezt? Ő és vele együtt a többiek, hiszen a Salgótarján 1. megyei hivatalban hat szocialista brigád dolgozik.

2 «««
 — Jäger né nem örzi a maga „titkait” — mondja Németh Jenő hivatalvezető. Amit az értekezleten hallott, továbbadja, itt a hivatalban és a megyében. Sok élménybeszámolót tartott már. Járt többek között Balassagyarmaton, Nagybányában is.

— Eredményel?
 — Ha vesszük, igen — válaszol a hivatalvezető. — Jäger né a legnagyobb élményként gondol erre az értekezletre. Értékes gondolatokkal gazdaggott. Ott nem rólunk és nem a postáról folyt a szó, de sokminden ránk is illik. Közelebb hozni egymáshoz az embereket — ragadnám ki a gondolatot. Mi ezt szeretnénk megvalósítani. Brigádjaik ebben a szellemben dolgoznak és az eredmény nem marad el...

3 «««
 — Mire gondol? — fordulok Bartos Józsefhez. A fiatal ember felrezen. — Csak úgy általában — szól bizonytalanul, aztán összekapcsolja szavait a hivatalvezetőével.

— Igen, közelebb kell kerülnünk egymáshoz — mondja. A mi brigádunk a felvételnél dolgozik. A napi munka mellett kevés időnk jut beszélgetésre. Megoldjuk másként. Névnapot, születésnapot otthon, családi körben ünnepelünk. Az ünnepeit a vendéglátó és ki-ki elhozza magával a férjével vagy feleségével. A fehérszalton mellett megváltoznak az emberek. Felengednek, ha lehet, őszintébbé válnak. Változnak a nézőpontok, szemléletek és mindez úgy, hogy szinte észre sem vesszük. Az idő azonban méri a dolgokat. Aki tegnap még könnyedén vette a hibát, ma lelkiismeretesebb, s rájött, hogy az ünnepek a hétköznapokon kell megalapozni, becsülettel, felelősségtudattal.

4 «««
 — Csak az idő javulna már — szól közbe Jäger Ede — miközben kinéz a szürkésre simuló égre. Na, majd májusban — bizakodik. Addigra virágba borul a Salgó, kizöldül az Eresztvény. Öröm lesz akkor egy kirándulás. Szombaton együtt megyünk mozi- ba, vasárnap kirándulás közben megbeszéljük, hogy mit láttunk.

— Milyen érzés egy „hires” asszony férjének lenni? — vetem közbe. Nevet. — Jó — mondja. Otthon sokat beszélgetünk. A feleségem élményei kifogyhatatlanok és a beszélgetés közben rábukkanunk megoldásokra, hogy ezt vagy azt másként csináljuk a brigád- ban. A mi munkánk eléggé egyhangú. Rovatólok vagyunk. Ebben nincs szín, izgalom. Van azonban a brigádtagokban, csak ki kell hozni belőlük. Megcsináltuk azt, hogy a brigádmunkát egy-egy tag értékelje a havi értekezleteken. Be is vált! A több szem többet lát el helyes. Megtörténik, hogy mindannyian együtt látjuk, hogy valami nincs a helyén. Helyrebillentjük közösen. Igyekszünk jobban csinálni.

5 «««
 Lőrincz Imre volt a brigádban a „fenegyerek”. Kevésbeszédű, érdeklődés nélküli ember. Dolgozott, mert úgy érezte, muszáj. „Másvilági ember az!” — mondták a többiek, de nem tettek róla. Segítették, győzőgették.

Lőrincz Imrénének volt szeme. Látta: a javát akarják. Nem szót — cselekedtet! A brigádban sok az asszony. Ünnepek előtt kétszeres gond az otthoni sütés-főzés. Lőrincz Imre nekilátott. Kétszeres munkát kért magának, hogy segítsen. Nem kérték erre, rájött magától. Köszönték neki, de ő így mondta: „Még mindig én tartozom!”

Kiderült, hogy nemcsak a szórakozás, az élet is érdekli. Tanulni, művelődni akar. Tegnap még nem törődött vele...

6 «««

— Az emberek figyelték az eseményeket — veszi vissza a szót Jäger né. — Az országos tanácskozás óta nőtt nálunk a brigádok létszáma. Mind többen jönnek; vegyük fél őket. Keveset értenek még a brigádmozgalmak egészéből, de azt már tudják: — jó valamóval tartozni, segíteni egymást, hogy előbbre jusson az ember és az ország.

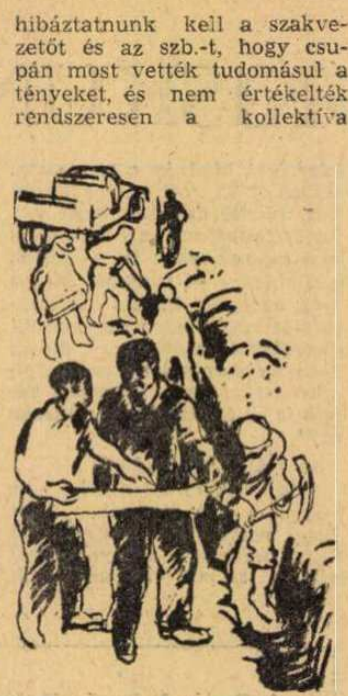
N. T.

Nem hagyják veszni érdemeiket

A hír meglepett bennünket. Barabás József tizenhárom fős kollektívája veszni hagyta a már háromszor kiérdemelt szocialista címet. A Soproni Postaigazgatóság Műszaki Fenntartási Üzemének egyik legjobb brigádja csak részben teljesítette tavalyi vállalását. Visszavette a közösség munkáját, hogy Barabás szak- társ, több mint negy hónapig távol volt brigádjától. Külföldi rokonait látogatta meg. Nem került posztjára megfelelő helyettes.

Az üzem vezetője és a szak- szervezeti bizottság sem gondolt a brigád sorsára. Barabásék restelték panaszkodni, kérelmeket felvetni, így azt gondolták a vezetők: nincs a kollektívával semmi baj. Az üzem nem ellenőrizte a vállalást. Ebből adódott, hogy nem biztosították a vállalások teljesítésének feltételeit. Az szb. nem figyelt fel arra, hogy milyen gondokkal is küszköd- nek Barabásék, s így azok magukra maradtak. Intő példa ez az eset arra, hogyha baj van a kollektív szellem- mel, a dolgozók könnyen meg- alkuszhatnak a mostoha hely- zettel.

Amikor idén mérlegre került a brigád teljesítménye, kint, hogy túlzottan sok rezsiorát használtak fel. Ismét

Bakallár József illusztrációja

munkáját. Mert, ha ezt nem mulasztják el, akkor időben rájöhetnek volna, mi veti vissza a brigád teljesítményét, mi okozza a sok rezsiorát. A kellő időben kapott segítség bizony helyre billentette

volna a mérleget. A brigád távoli helyekről kényszerűt oszlopokat szállítani, s meg- felelő vezető hiányában ne- hézkesen boldogultak a mun- kaszervezés napi gondjaival. Ha sürgős munka akad, fűhöz-fához kapkodtak. Nem volt kéznél elegendő anyag, szerszám. Az átlásokat csak ügyvel-bajjal, sok időveszte- séggel hajtották végre.

A munka befejeztével nyomban szétszédte a brigád, siettek haza Csapodra, ki-ki a maga dolgára. Elmaradtak a rövid brigádmegbeszélések, és nem törődtek egymás ügyeivel sem. Ha nem ez történik, akkor talán Tóth András meg ma is iskolába járna. Így hát felhagyott a VIII. általános elvégzésével. Mindezt senki nem kérte szá- mon tőle, pedig a brigád a továbbtanulást is vállalta.

A régi dicsőség azonban nem halványult el egészen. A kollektíva néhány jutulaj- donysága förtelen maradt. Vá- lalták, hogy selejtes munkát nem adnak ki a kezükből. Ennek eleget is tettek. Jelentős mennyiségű szinesfém- és vas- húzalat takarított meg. Se- lejtes keményfaozlopokból szerszámnyeleket faragtak. Ez a barkácsolás különösen Tóth Gyula bácsi érdeme. De idős Varga Sándor és Papp Sándor kezébe is jól illett a fafaragó szekerke, gyalu. Így jutott a brigád a maga munkájával új lapát-, ásó-, csákány-, s fej- szenyelekhez.

Az ezermester kollektíva nem hagyott fel a házépíté-ssel sem. Valamennyien mo- torkerékpár tulajdonosok. Esténként főleg azért sietnek haza, hogy minél előbb elkészüljön ifjú Varga Sándor családi fészke. S miután meg- tartották a házavató ünnep- séget, újra munkához láttak. Ezúttal Csóka József házat hozták tető alá.

Akiben élt a tanulási kedv, az nem tágított a szak- és tankönyvek mellől. Vadas József és Orbán Sándor, miután sikeresen elvégezték a VIII. általános, jelentkeztek a vo- nalfelvigyázói tanfolyamra. Ma már kezükben van a ké- pesítés. A fiatal Bori László pedig többszöri nekirátorodás után mosi ismét beiratkozott a gimnáziumba. Jelenleg Ivánka községbe jár, hogy a kihelyezett esti tagozaton le- tegye az érettségét. Említést érdemel, hogy a brigád vala- mennyi tagja elvégezte a há- lózátszerelő tanfolyamot.

Ennek ellenére a télen már úgy állt a dolog, hogy a bri- gád felhagy a további vétel- kedéssel. Lemondanak a szo- cialista cím megtartásáról. S ekkor kemény napok követ- keztek. Hír érkezett az üzem- hez, hogy Kapuvár és Csorna között csaknem száz megron- gált oszlop akadályozza a teher- és személyforgalmat. Az oszlopokat a viharos téli szél döntötte ki. Ekkor már Barabás József is visszérkezett brigádjaéhoz. A kapuve- zés őket osztotta be a szakve- zetői szakaszra.

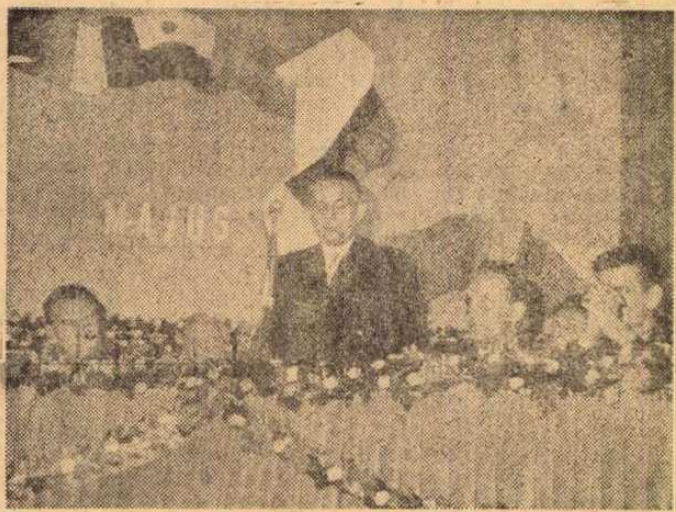
A brigád elindult a hóvi- harban. Két álló napig és egy éjszakán át tartott a küzde- lem. A brigád bírközött a természet erőivel. Helyredlítő- tették a vonalat.

Ez az esemény felrázta a szakvezetőket, és az szb.-t is Belátták hibájukat, hogy nem- csak akkor kell felfigyelni/ Barabáséakra, ha fontos fel- adat adódik. A kollektíva is okult, s a szakvezetéssel, va- lamint az szb.-vel újra meg- tárgyalta, hogyan versenyez- het tovább a szocialista cí- mért. A szerződést megkötö- ték. Szavukat adták, hogy a hibát helyrehozzák. Nagy gon- dot fordítanak a rezsiorák csökkentésére. Ugyanakkor az illetékesek ígéretet tettek, hogy jobban és rendszeresen segítik a kollektíva tevékeny- ségét. Úgyelnek arra, hogy a vállalt pontok teljesítéséhez biztosítsák a feltételeket.

Most, hogy Sopronban jár- tunk, öröm volt látni Bara- bús Józsefnek munkatempóját. Lelkesedéstől újra a régi. Az elszendvedett kudarcra okulva megacélozódtak. „Néha a saját kárán tanul az ember” — mondogatják az elmúlt évre gondolva. De a megjegyzés mellé mindig odabiggyesztik: ez csak egyszer esett meg ve- lünk. Így legyen!

R. Gy. Forrai János

AZ ELISMERÉS DÉLUTÁNJA

Dr. Zsuffa Szabolcs mb. főtitkár: „Jól dolgoztak, megérdemlik a nagy kiüntetést.”

Az ünnepséget 15 óra 30 perces kezdettel tartjuk — közölték a mélynyomással diszi- tett, izléses kivitelben készült meghívón, de a Szántó Kovács János utca hatalmas épülete előtt már három órakor gyü- lekeznek a meghívottak. Min- denki megáll néhány pillanat- ra, hogy bevárja az éppen ér- kezőket, és együtt induljanak neki a két emeletnek, ahol az ünnepséghez méltó dekoráció- val várja őket a kultúrterem. Húsz perc hiányzik még a hi- vatalos kezdetekhez, de már mindenki itt van. A teremben és a folyosókon zümmög-zsong a halk beszéd, a lépcsőfordu- lókban csinos asszonyok és leányok igazítják el kedves mosollyal az érkezőket. Az ablakokon besüt a nap és suga- rait a derűs arcvok verik vissza. Az előcségek felmegy a színpadra, a fotósok keresik a legkedvezőbb helyeket a felvé- telhez, az ablaknál két csinos hölgy fog közre egy férfit, hogy együtt vehessék át a Mi- nisztertanács és a SZOT elnök- sége által adományozott Vörös Vándorzászlót. A széksorok még rezdülnek, aztán csend lesz, és az elnöklő megnyitó szavai után Papp János, az MSZMP Központi Bizottságá- nak tagja, miniszterelnök-he- lyettes emelkedik szólásra. Méltatja az elmúlt esztendő- ben végzett munkát, nem fu- kar az elismeréssel, de szavai már az elkövetkező feladatok- ra is utalnak. Kibomlik a zászló, zúg az ünneplő taps: egy jól végzett esztendő elis- merése. Dr. Zsuffa Szabolcs, a SZOT elnökség, s a Postások Szakszervezete nevében üdvözi- li az igazgatóság dolgozóit, az osztrák, francia és olasz ven- degeket, akik tolmácsolgást tá- volli kollégáink jókivánságait.

és kötelezettséget jelent a Bu- dapesti Távbeszélő Igazgató- ság dolgozóinak” — mondja beszédében Horváth Ferenc, az igazgatóság vezetője, majd így folytatja —: „Egy éven át a posta műszaki dolgozói pél- daképnek tekintik önöket. Ezért továbbra is úgy kell dolgoznunk, hogy példát mutassanak, továbbra is a legjobbak legyenek, éljenjárjanak a szo- cializmus építésében.”

Dr. Csanádi György, közle- kedés- és postaiügyi miniszter után Buza Mártonné dr. a postavezérgazdó helyettese adja át a kiüntetéseket, őket követi Horváth Ferenc, az igazgatóság vezetője.

A Posta Kiváló Dolgozója címet kapja meg M. Szabó Jó- zsef, Solymosi Györgyné, Tajthy Istvánné, Szalomon- desz László, Hunyadvári László, Varga Kálmán, Szabó Károly, Tóth János. Jelvényes Kiváló Dolgozó kiüntetést kap Horváth Ferenc, Szabó János, Mjzovszky Ákos, Balaton László. És jönnek sorban a többiek: „Vezérgazdátói elis- merésben részesítom...” Az ALKÚZ a Kiváló üzem címet nyeri el, és hozzá több mint ötvenezer forintot, a József Távbeszélő Üzem ugyanezen címet mellé veszi át negyen- háromezer forintját. Vastag borítékokkal kezükben lépnek le a színpadról a kiváló hi- vatalok képviselői: Távbeszélő Tudakozó és Névsorszerkesztő Hivatal, Belső Távírázó Üzem, Erzsébet, Ferenc, Krisztina, Lágymányos, Lipót. Tere- z, a díjbeszéde és az igazga- tósági törzs.

Közhang, elcsépejt szava- kat írni a hangulatról? Kinek, minek?!... A jó munka elis- merésének délutánja ez — ad- hat-e bármi is ennél többet?! Még a gyengécske, az ünnep- lyes alkalomhoz kissé méltat- lan kulturműsor is csak pillá-

natnyi kényelmetlen érzetet okoz, keresztülsiklunk rajta. Ma, De holnap azért érdemes róla néhány szót ejteni. Most a nagyterem székei a falak mellé kerülnek, hogy helyet adjanak a táncolni vágyóknak. Hosszú, hófehér asztalok várják azokat, akik megéheztek, vagy megszójtak. Az önkí- szolgáló büfé barátságosan ki- nálja a sört, a kellemes asztali borokat, májas, sajtos, tojásos, szalámis szendvicsek hívoga- tón mosolyognak és találnak hamarosan fogyasztóra. Ki- sebb csoportok alakulnak, hogy rövid idő után szétoszljanak, és mások alakuljanak ki is- mént.

„Ez a kollektíva alkalmas arra, hogy a budapesti távb- szelő szolgáltatás minőségét tovább javítsa és valóra váltsa a pártunk által kitűzött célo- kat” — mondotta zárszavaiban Horváth Ferenc, az igazgató- ság vezetője. — „Ehhez kívá- nok eredményes, jó munkát az igazgatóság minden dolgozójá- nak, most, amikor átadom a Minisztertanács és a SZOT vö- rös vándorzászlóját elmúlt évi jó munkájuk jutalmául.”

Kezében a pohár, a bor aranylón csillan meg benne, nem szólok senkihez, nem is figyel rám senki: mit is mond- hatnék, hogyan magyarázhat- nám, hogy nem vagyok ide- gen? Lassan, csöndesen kor- tyolgatom a bort, forgatom a nyelvemen: jól érzem magam, nem hiányzik a szó, a beszéde- tet feleslegesnek érzem.

B. I.

Postások a BNV-n

Ismét megnyitották a Budapesti Nemzetközi Vásár kapui, s a vásárváros pavilonjait a kíváncsicsodók sokasága lepi el. A magyar és külföldi cégek ismét felsorakoztatták legújabb termékeiket, gyártmányait és a pavilonok sokszínű forgatagából a vásári hangulat árad. A vásárváros építőinek munká- jából a postások is kivették részüket, különösen a távbeszélő- hálózat építői. Mégpedig igen fontos munkát végeztek, mert 10 napon keresztül ők kötik össze a városot és környékét csaknem az egész világgal. Izgalmasnak, s talán misztikusnak látszó fel- adat ez, de Tarlós Ferenc, a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság munkatársa, mindennapi módon beszél róla. Érthető, hiszen jó néhány alkalommal szervezte meg a kapcsolatot a nagyvilággal és Magyarország között, akár mi akartunk szétnézni odakint, akár a világ volt kíváncsi Magyarországra. Sportesemények, nemzetközi programok, sajtókonferenciák összekötöttései te- renti meg Tarlós Ferenc munkatársai. Most a Budapesti Nemzetközi Vásárról nyilatkozik.

— A vásárváros valamennyi igénylőjét ki tudtuk elégíteni távbeszélőállomás bekapcsolásával. 520 összeköttetést és 720 beszélőhelyet létesítettünk. Három központ biztosítja a zavartalan kapcsolásokat: az Erzsébet, a József és a Lipót. Az idén 8 vonallal többet biztosítottunk, mint tavaly. Két db. XX/100-as manuális kapcsoló biztosítja a zavartalan forgalmat. A kül- földiek külön állomásokat kapnak.

Egy nyilvános távgépíró-állomás is működik a Külföldiek Klubjában. Külön telexet rendelt két külföldi cég és egy bel- földi vállalat. 183 külföldi vállalat kért távbeszélőállomást. A nyugatnémetek és az osztrákok vezetnek, az előbbiek 40-et, az utóbbiak 35-öt igényeltek. Ezenkívül 167 magyar kiállító cég kapott vonalat és 25 nyilvános állomás biztosítja a vásár- látogató közönség beszélgetési igényeinek kielégítését. Érde- keség még, hogy a MALÉV külön vonalat szereltetett fel a Dorottya utcai központ és a vásár között.

A rádió és a tv helyszíni közvetítésének lebonyolítása is a posta feladata. 12 vonallal 6 helyről lesz egyszerre rádió-adás „élőben”. A televízió eddig egy adást igényelt.

Ezt az érdekes, de annál nagyobb precizitást igénylő mun- kát 42 postás dolgozó végezte. 10 szerelő, 18 építő, a többiek pedig az alkalmi postahivatal kezelői.

Az 1965. évi Budapesti Nemzetközi Vásár várható sikeré- hez nem kis mértékben a postások is hozzájárulnak.

R. Gy.

Mi van a bűvös Széam mögött?

A Hungária körúti tanműhely előtt a látogató a bezárt ajtóra szerelt tárcsán hívja a bűvös számot — és íme a XX. századi Széam feltárlul.

Hatodik éve működik a Postás Művelődési Ház politechnikai szakköre a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság által rendelkezésre bocsátott híradástechnikai műszerész tanműhelyben. A belépőt a különféle gépek között 30—35 gyermek fogadja. Zömmel hetedik, nyolcadik osztályosok; részben szülőjük, vagy hozzátartozójuk postás, részben pedig a művelődési ház által patronált Felsőerdősor utcai iskola tanulói.

Vasárnap délelőtt 10 óra. Dr. Székér Ferenc szakkör vezető tanár vezetésével éppen gyakorlat folyik. A pöttöm Mózner Józsa satujában már alakul a levélnyomó kocka. A Bezerédi utcai iskola hetedik osztályos tanulója, szülei a Posta Központi Javítóüzemben dolgoznak. Még újoncnak számít, de Gyűrűs János tanműhelyvezető és Bittera Károly oktató már a legszorgalmasabbak közé sorolja. Elsőnek érkezik és utolsóként megy el, letörli a gépeket, kitakarítja a műhelyt. Margitai Odóntól szintén sokat várnak. Ő most nyolcadikos; ígéretet kapott, hogy jövőre felveszik mechanikai mű-

szerész tanulónak. Rozsnyai András második éve jár ide, mutatja szemrevételezve munkáit: a bakelitlemezes levéltartót, az izelés asztali lámpát, melyet üveg köré fonott szigetelt vezetékkel készített. Mint mondja, rádióműszerészek készülnek a szakközépiskolába szeretne jutni. Till Gábor az öt tranzisztoros táskarádióját mintegy „belépteték” szánta a Puskás Tivadar Technikumba. Őt a tv-adás technika érdekli.

A szakkörben teljes „a női egyenjóság”. Ezt bizonyítják a lányok munka- és vizsgaeredményei. Kutasi Kati elsőéves itt, de már tisztában van az elektrotechnika elméleti alapjaival. Technikusnak készül. Szörény Györgyöt nővére, a Puskás Tivadar Technikum kitűnő tanulója ajánlotta be a szakkörbe. Györgyi könyv nélkül járja a CB 35-ös távbeszélőkészülék működési elvét.

Az általános iskolások után ne feledkezzünk meg azonban a „nagyobbaktól” sem. Csallóközi Csaba idén érettségizik. Őt éve jár ide és így természetesen, hogy politológiában osztályos. Úgy tervezi, hogy érettségi után híradástechnikai műszaki tanuló lesz.

A szakkör vezetői kapcsolatot tartanak az iskolákkal. Tájékoztatónak az ide járó gyerekek előmeneteléről, ennek nevelő, serkentő hatása van. A tanév vége felé a szülők valószínűleg megostromolják a szakkör pályaválasztási tanácsát. A szakkör volt tagjai közül nem is egy már felső fokon tanul tovább. Varga István például a moszkvai, Székér István pedig a leningrádi egyetemen.

A szakkörben vasárnap délelőttől mozgalmas munka folyik. A szülők nyugodtak, mert tudják, hogy a fokozott ellenőrzés és a megelőző baleseti oktatás megvédi gyermekeiket. Tények bizonyítják, hogy a hat esztendő alatt egyetlen baleset sem fordult elő. Rejtélyesség nélkül, célszerű gyakorlati munkával képezik magukat a jövő szakemberei.

G. Szabó László

SZAKSZERVEZETI AKTIVISTÁK, TERJESSZÉTEK A VIT-SORSJEGYET!

A VIT-sorsjegy nyereményei: berendezett családi ház garázzsal, Moszkvicsal, Balatoni telek víkendházzal, autóval. Víkendházak autókkal, hűtőgépek, televíziók, magnetofonok, rádiók és még 10 000 nyeremény.

VIT-sorsjegy ára: 3,50 Ft. Húzás július 11-én.

Kapható: KISZ-szervezeteknél, úttörőcsapatoknál, hírlap-árusoknál, postahivatalokban és postai kézbesítőknél.

A tömegsport örömteli gondjai Pécssett

Karinthy Frigyes írta egy helyütt — a sok apróhirdetés mintájára: elcserelném gondjaimat...

Ez a mondat jutott eszünkbe Szücs Jánost, a Pécsi Sportkör elnökét hallgatva. Szücs János középmező, fiatalos férfi. Három évvel ezelőtt kezdte el az egyetemes munkát. Régi igazság: aki sokat dolgozik, nincs ideje elfáradni. Gondokról beszél. Mi arra gondolunk, sokan boldogan elcserelnék gondjait a pécsi postás sportélet vezetőjével. Azt mondja:

— Sajnos a dolgozók nagy része elszakadt a sportköről. Világos mondat. Érthető. De nem az előzmények után.

Tudniillik a sportkörben hozzátéve kétszáz szakmai dolgozó tevékenykedik. Ebben a számban a versenyzők és a vezetők is belfoglaltak. A vezetők száma azonban nagyon kevés. Sőt. Nem is elég. Csak egy példát. A hetven fős atlétilikai szakszervezet vezetője, Morvay Vidor, egyszer egyben intező, szakszervezet és szertáros is.

A mondat tehát inkább csak a nem tényleges sportolókra vonatkozik. Azokra, akik nem vállaltak tisztséget, azokra, akik nem buzditják egy-egy versenyen a szakszervezet tagjait.

De tartunk sorrendet.

Az atlétilikai szakszervezet már említettük. Az eredményeit még nem. Az ország 243 egyesülete között a harmincadik helyen állnak. Az ifjúsági futók tartják például a 4x100 m-es síkfutás megyei csúcst, az országos váltóbajnokságon olyan nagymultú és nagyhírú ellenfeleket előzték meg, mint például a Vasas Izzó, az FTC és a Bp. Honvéd. A pécsi és a budapesti atlétilikai évenkénti hagyományos versenyéről nem szívesen beszél az elnök. Szerepléséből. Ha beszélne — véleményem szerint — már túlzott öndicséret lenne...

A kosárlabda szakszervezet tavaly az NB II. középmezőnyében végzett.

A női kosarasok, a labdarúgók és a második férfi kosárlabdacsapat a megyei I. osztályban szerepel. Városi szinten versengenek a teniszesezők, a sakkozók, az asztaliteniszeszők és élénk élet folyik a természetjáróknál is.

Őket nem buzditják tehát a dolgozók az elnök jogos fájdalmaira...

De hát akkor kiket buzditanának?

— Kiket? — kérdez vissza az elnök — Például az üzemi bajnokság résztvevőit. Az üzemi közötti labdarúgó bajnokság nagyobb tömeget vonz, mint a megyei I. osztályban játszó felnőtt csapatok mérkőzése...

S ebből máris egy új tényre derül fény. Magas színvonalon folyik az üzemi bajnokság. És nemcsak labdarúgásban. A sportkör felszerelést és helyiséget ad a sakkozók, az asztaliteniszeszőknek is,

sőt, bár a sportkörnél kerékpáros szakszervezet nem működik — elsősorban a kézbesítők számára — kiírják a vaskerékes kerékpárversenyt is.

Az üzemi bajnokság a minősítés nélküli postás dolgozók közül a tervek szerint körülbelül másfélszáz embert mozgat majd meg. Nagy ez a szám. Nem könnyű a szervezés. De Szücs János 18 éve vezeti a sportkört, érti a dolgot, s kitűnő kapcsolatot tart fenn Nagy Dezsővel, az üzemi sport fő „atyámesterével” is...

A fent említett elszakadás-hoz, s az általunk a gondok elcsereléséről hozzáfűzött megjegyzéshez csak még két adalékot jelezek meg.

A sportkör valóban szép sporttelepén — amelynek felújítására, új létesítményekkel való bővítésére a megyei TS nem képes segítséget adni — az alapmunkákat mindig társadalmi munkában végzi a sportkör tagsága és pártoló tagsága. A pártoló tagság, amely tavaly óta csaknem megduplázódott.

A tavalyi nyolcezer forintos tandíjbevétel helyett, idén tízezer forintra számít a vezetőség.

— De az anyagi bevétel csak másodrendű kérdés — mondja az elnök. Lényegesebb, hogy ezáltal a szakszervezet, a posta dolgozói még inkább magukénak érezzék a sportkört, még inkább támogassanak minket munkánkban, s megszájjuk bennünk a magunkra-hamamotasság érzése.

Az erkölcsi segítség számunkra mindennél fontosabb...

A sportkör jó úton jár. „Csak” ilyen gondjai vannak a vezetőségnek. Csoda, hogy Karinthy szavai jutottak eszünkbe?

Vajon hány sportkör vezetője cserelné el gondjait Szücs Jánossal...?

Naményi József

A budapesti tömegsportról

„A testnevelés és sport társadalmi jelentősége elsősorban a résztvevők létszámától függ” — szól a Magyar Testnevelési és Sportszövetség Országos Tanácsa határozata, mely a további tömegesítésre mozgósít. A tömegsport szervezése minden társadalmi szerv legfontosabb feladatai közé tartozik. A Postások Szakszervezete Budapesti Bizottsága is nagy gondot fordít a postás dolgozó tömegek testedzésére. A tömegsportnak legnagyobb bázisát szakszervezetünkél Budapest képviseli, hiszen az ország postás dolgozóinak csaknem a fele a fővárosban tevékenykedik. Milyenek a lehetőségeink a tömegsport szempontjából?

Budapesti bizottságunk évenként átlag 300 000 forintot biztosít erre a célra. Két kisméretű labdarúgó-pálya, három röplabda-, egy atlétilikai, egy tekepálya (négy dobópályával) áll az üzemi tömegsport rendelkezésére. Ezenkívül megemlítjük a klubházat a központi szertárral, korszerű öltözőkkel, fürdőkkel. E egyszerű sporttelepen játsszák le a Postás Kupa mérkőzéseit, valamint az üzemek, hivatalok sportversenyeit.

Sportmozgalmunk tömegessé válását igazolja az a tény, hogy 30 sportklubban és 13 üzemi sportegyesületben a budapesti postás dolgozóknak mintegy 25 százaléka: 5300 fő végez különböző sportokat rendszeresen. Ezenkívül mintegy kétezer alkalomként úsznak, atlétizálnak, eveznek, kirándulnak. Nemrégiben a Postás Kupa versenyei csupán labdarúgásban folytak, s ma negyvenöt labdarúgó-, tizenhat röplabda-, harmincketté asztalitenisz-, tizenhat teke-, tizenegy sakkcsapat küzd a kupáért. E csapatoknak, illetve a sportolónak rendelkezésükre állnak a sportszerek, a technikai személyzet stb. E csapatok lelkesen részt vesznek a már hagyományos budapesti postás sportnapokon is.

Eddig általános értékelést adtunk, s az eredmény igen biztató. Az elismerés azonban elsősorban az üzemek szakszervezeti bizottságait illeti, amelyek a sportcsoporthoz szervezésben kiemelkedően dolgoztak. Például a Posta Központi Üzemeiben a dolgozók 25 százaléka aktívan sportol a különböző szakszervezetekben. A Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóságban hasonló a kép. Mindkét üzemben csaknem minden sportolónak megvan a Kilián-jelvénye. Sorolhatnánk még több hasonló posztaszervet, de ugyanígy megemlíthetnénk jó néhány olyat is, ahol kevés gondot fordítanak a dolgozók testkultúrájára, egészségvédelmére. Ez úton is felhívjuk a postaszervek, szakszervezeti bizottságaik figyelmét: törődjenek többet a tömegsporttal. Ne tekintsek ezt a feladatot szükséges rosszsnak, mert a testben egészséges dolgozók könnyebben tudják az egyre növekvő feladatokat elvégezni. A feltételek és lehetőségek adva vannak. Budapesti bizottságunk a jövőben is biztosítja ezeket. Eljének jobban a lehetőségekkel, tegyük aktívabbá a szakszervezeti bizottságok sportmunkáját. Ez nemcsak hálás, de fontos érdekvédelmi feladat.

Pressmayer József

Ifjú mesterek Hevesben

Megyénkben a közeli napokban zajlott le a Szakma ifjú mestere mozgalom értékelő vizsgálója. A beszámoltatott bizottság a verseny komolyságához mért szigorral bírálta el az írásbeli dolgozatokat, a szóbeli feleleteket. Minden versenyző vizsgáját elfogadta, az elért eredmények alapján a 46 versenyző között az alábbi dí-

jakat osztotta ki a bizottság: 7 arany-, 12 ezüst-, 19 bronz-érem és nyolc oklevél.

Az eredményes vizsga arra ösztönzi megyei bizottságunkat, hogy elősegítse minél több fiatal részvételét ebben a hasznos versenymozgalomban.

Nagy Géza,

Heves megyei agit-prop. biz. elnöke

KIO

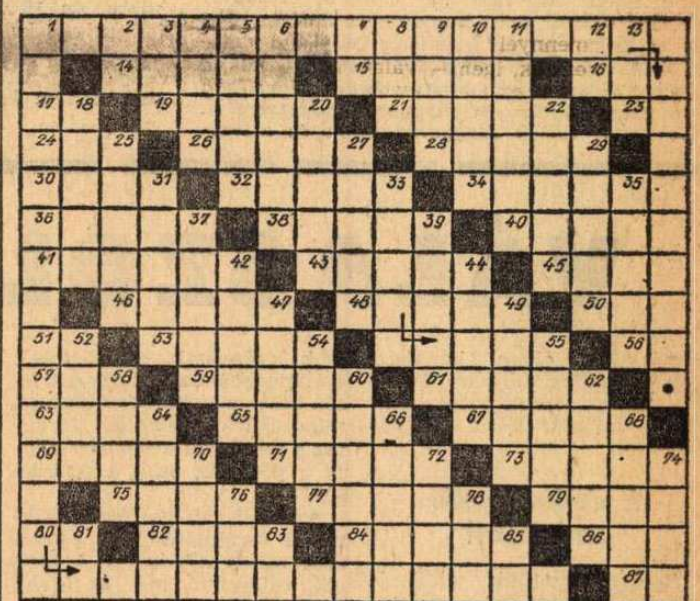
A cirkusz porondján megjelenik egy professzor. Az igazgató bemutatja: Emil Kio, ő pedig bemutatja fiát, Igor, az adjunktust, és megkezdődik a csodák sorozata. Bűvöleten nézi gyermek és felnőtt, sokat és kevesebbet tanult ember, nincs idő ocsádnia.

Illuzionista, nem az első és nem az egyetlen a világon, és voltak olyan elődei is, mint Kassner, aki egy élő elefántot tüntetett el a színpadról. Az sem volt csekélyes, híres mutatóvá vált, őt világrezse csodálta. De Kio valami többet ad ennél. Nem csupán a mutatványok erejével nyugoz le, lenyűgöz rendkívül eleganciája, az a természetesség, amivel mutatványait átnyújtja, mint jelentéktelen apróságokat, de legjobban lenyűgöz, hogy nem akar becsapni. Nem! Kio egyetlen pillanatig sem törekszik arra, hogy akár egy gyermekkel is elhitesse, mind az valóban megtörténik, amit a néző lát. Szinte nyelvtögezően csúfondáros, amikor a már teljesen elkábított közö-

ség előtt megjelenik a bábájosan emberi Andrusz bohóc, karddal átúrja magát, majd, midőn nem képes kihúzni a „testébe” döfött szabályát, mérgesen lerángatja hatalmas, buggyos nadrágját, és azzal együtt szabadul meg a kardtól. A közönség kacag, a család nyilványaló — és ekkor Kio folytatja produkcióját és a következő pillanatban ugyanúgy keríti hatalmába a közönséget, szerez hitelt mindannak, amit csinál, mint az intermezzo előtt. Közli, hogy mindaz, amit mutat, csupán illúzió, aztán könnyedén elhiti Veled, hogy csak az a valóság, amit az érzékszerveid, e becsapott, félrevezetett törpe-had közevű számodra. És ugyanakkor mindezt halálos komolysággal csinálja, megragadó precizitással. A jól szervezett emberi munka himnusza ez a produkció, ahol egyetlen csavar lazulása összeomlást okozhat, mert Kio professzor és Igor adjunktus nem engedélyezi az esetlegességet.

b — y

KERESZTREJTVÉNY

VISSZINTES: 1. 70 évvel ezelőtt halt meg Franz von Suppé, az osztrák operett atyja. Két híres operettje (az utolsó kocka betűjel.). 14. Kicsik. 15. A háború istene a görög mitológiában. 16. A szép nem. 17. Mutatózó. 19. Gazda. 21. Pusztítás. 23. Névtelen. 24. Szovjet gépkocsimárka. 26. Káposzta étel. 28. Szerves bomlás (görög). 30. E-vel a végén, francia folyó. 32. Puccini hős. 34. Szovjet politikus. 36. Átnéz. 38. Raktáram. 40. Görög köznyelv. 41. Francia város. 43. Dalok. 45. L-lel, filmrendező (István). 46. Kovadarab. 48. Ruhát tisztít. 50. Azonos betűk. 51. Platán. 53. Ital. 56. Időszámítás előtt. 57. Női név. 59. Csekély — egyfajta kifejezés. 61. Egy sem — németül. 63. Két szöveg: meghatározó rag és kicsinyítő képző. 65. Mesék. 67. Hűz. 69. Leánynev. 71. Kiterít. 73. Hegy. 75. Hátrész. 77. ... zféra. 79. Ébredt. 80. Nem. 82. Hányad. 84. Elbeszélő költészet. 86. Lokomotív része (!) 87. Inulatszó.

FÜGGŐLEGES: 1. Két Suppé operett. 2. Fordított név. 3. Összevisszatart (!). 4. Szovjet folyó. 5. Ennek örül a szurkoló. 6. Kivánság. 7. Román betűk. 8. Idegen három. 9. Zeus felesége. 10. Zuhantak.

11. A mélyedés. 12. Rosszemélt két betű. 13. Anna idegen változata. 18. Időhatározó szó. 20. Leánynev. 22. Izesít. 25. A „Mici Mackó” szerzője. 27. Cipőrés, 29. Vak — németül. 31. Ráfog. 33. Suppé operett. 35. Híres országgyűlés. 37. Múlik. 39. Nénikék. 42. Elismerés. 44. Német fogda. 47. Farészek. 49. Állam Ázsiában. 52. Színművész (István). 54. Alba... 55. Azonos nevű leányok. 58. Vonatkozónév mártárgyest. 60. Bántom. 62. Fogyasztottat? 64. Borúra jön... 66. Akasztó. 68. Műanyag. 70. Az edény. 72. Fordított: gyümölcsök. 74. Parányi állat. 76. ÉÉÉÉÉ. 78. Ske. 81. Pusztít. 83. Régi római pénz. 85. Rangjelző.

Beküldendő: vízszintes 1., függőleges 1., 33.

Beküldési határidő: június 10.

Lapunk áprilisi számában megjelent keresztrejtvény helyes megfejtése: Minden nemzet ezt kiáltja: Eljen a munkás szövetség, éljen a munkás! Májusi óda. Nyári május. Könyvjutalmat nyertek: Balatoni Endre Pécs 2. Postahivatal, Borbás Judit Bp., XIII. Váci út 17. II. 209, Sipos Lajosné Csók, Magyar utca 14., Suszter Ilona Edeleny Posta-hivatal, Tóth Nándor Győr, Jedlik Ányos utca 8. II. 12.

Vélemények az épülő új központról + egy „sürgetés”

Az épülő zuglói távbeszélőközpont dolgozói izgalmaikkal teli napokat éltek át, ugyanis május 3-án volt az épület műszaki átvétele. Annak ellenére, hogy az ötemeletes épület felső három emeletére már beköltözött a Postai Tervező Iroda, az alsó két emeletet az átvevő bizottság nem találta teljesnek és kifogástalannak. Ez tulajdonképpen azt jelentené, hogy az építők nem tudták teljesíteni vállalkásukat, mert a hibák kijavítása két hét eltöltését okozta. A valóság azonban egészen más.

A Postavezérgazgatóság kérésére az építők az eredeti terv alapján dolgoztak, hanem határidő előtt elkészítették a felső három emeletet, azért, hogy a POTI beköltözhesen. Így az épület felső része a határidő előtt egy hónappal készült el, az alsó rész kétélti kérése tehát nem jelent lemaradást.

Két hónappal ezelőtt jártam itt és azóta nemcsak az épület szépült meg, de a környék is új formát öltött. Az első nyilatkozatot a POTI dolgozóitól kaptuk, akik valóban elégedettek az irodahelyiségekkel, mert azok tágasak, világosak, s a legkorszerűbb követelményeknek megfelelnek. S ha két héttel később is, de hamarosan olyan épületet avat a posta, amely büszkén hirdeti a magyar munkások, tervezők alkotóerejét.

Véletlen szerencse folytán nemcsak a Magyar Posta szakembereitől kaptunk véleményt, a zuglói központ új épületéről, mert ottjártunkkor Angelo Santochi, az olasz postás szakszervezet titkára is meglátogatta az új központot. Előjáróban az épületről a következőket mondta:

— Az impozáns, hatalmas épület valóban korszerű építészeti alkotás, olyan, amilyet manapság szerte Európában építenek. Belső berendezése azonban felülmúlja a nyugati országok munkahelyeit. Valóban öröm lesz itt dolgozni, mert a szépség, a korszerűség mellett valamennyi szoba és helyiség a dolgozók kényelmét szolgálja. Ami nekem különösen tetszik és szokatlan, az az étterem. Nálunk, Olaszországban ilyet nem építenek sem irodaházban, sem gyárakhoz. Az előfordul, hogy egy-egy nagyobb üzem mellett létesül étterem, de az épp úgy a tőkésé, mint a gyár és teljesen független az ipari üzemtől. Annak ellenére, hogy Olaszországban a posta állami kezelésben van, mégsem törődnek az azzal, hogy a munkások hol étkeznek, s arra gondolni sem lehet, hogy akár a szakszervezet, vagy a vállalat ebédhözjárulással segítsen a dolgozóknak, ellenőrizze a konyha működését.

Santochi elvtárs lapunknak adott nyilatkozatában elmondta, hogy először jár Budapesten.

— Sokat hallottam már erről az országról és fővárosáról. Amit mondtak és tudtam róla, az is szép volt és kellemes. Mégis, a valóságban sok meglepetés ért. Lengyűgőzték a város szépsége, az emberek kedvessége, és a világszerte közismert magyar vendégszeretet. Tíz napot töltök Magyarországon és szeret-

Angelo Santochinak tetszik a főnök-titkári készülék

nem megismerni a magyar postások életét, munkakörülményeit és a Magyar Posta szervezettségét. Jártam a Teréz, a Ferenc központban, a Távközlési Technikumban és most a zuglóiak vendégszeretét élvezem. Annak ellenére, hogy nagyon sűrű a program és pihenésre alig van időm, nem fárasztó, mert mindenütt olyan kedvesen fogadnak, hogy elfelejtem a fáradtságot.

— Örömmel mesélem el az olasz postásoknak, hogy Magyarországon miként élnek az emberek, boldogan adom át magyar kollégáim forró üdvözlését és szeretetét és felhasználom az alkalmat arra, hogy a Postás Dolgozón keresztül is köszönetet mondjak mindazért a sok szépért, jóért, amit a magyar elvtársaktól kaptam és egyben tolmácsoljam az olasz postások üdvözlését, baráti kézszorítását magyar kollégáimnak.

Miután elbúcsúztam olasz vendégeinktől, alaposabban szentéztem az új épületben. Nem akarok ünneprótnó lenni, de sok meg itt a tennivaló. A földszint és az első emelet a műszaki átadásra sem készült el teljesen. Sok helyütt a műanyagpadló feldomporodik, emiatt fel kell szedni és újra borítani. Nem nagy hibák, de el lehetett volna kerülni. 120 munkás dolgozik megfeszített erővel, hogy a kéthetes lemaradást behozzák és kifogástalannal adják át a postának ezt az épületet.

Végezetül néhány szót a szerelőkről, mert ezek után rájuk hárul a nagyobb feladat. A munkatervet pontosan betartják, lemaradás nincs, de 10 000 méter kábel még mindig hiányzik, s ha azt nem kapják meg időre, leáll a munka. Ehhez kértek segítséget és ezt sürgetjük mi is. Sürgős! A választ nem levélben, hanem kábel formájában kérjük!

Ráczalmási György

Vádbeszéd

Ho Van Bot tizenhárom éves dél-vietnámi diák. Arcán, kezén, lábain és testének nagy részén soha nem múló nyomat viseli a házája, népe ellen folytatott terror-háborúnak. Ho Van Bot egy amerikai bombabomb-támadás áldozata a dél-vietnámi Ben-tre falomány Long My falujának lakója. Az amerikaiak és dél-vietnámi bábjaik a falvak és gyermekek ellen intéztek terror-akciókkal igyekeznek elgátoltatni a világot béke-szerető népeit a gyilkosok megfékezésére.

Ho Van Bot így beszélt el megsebesülésének szomorú történetét:

„1964. július 8. Délután három óra volt. Eppen számtal tanulunk, amikor egy felderítő gép repült el az iskolánk felett. Pár percel később a kormányvasutak tűzésége a közeli Giang-trom járás szék-helyéről löni kezdte falunkat. Iskolánk e téren állt, körülötte mély árkok, melyek órhelyül szolgáltak. Mint máskor is, az árkok felé futottunk, hogy menedéket találjunk az ágyúlövedékek elől. Hirtelen három repülőgép tünt fel, és napalm-bombák hullottak. Kettő az iskolánkra esett. Körülöttünk minden tüzet fogott. Rémülten házódtunk az

árkok mélyére, és ekkor lezuhant a bomba, közvetlenül ránk kirogottunk az árokból. Testünkön égett a bőr. Pajtasaim közül néhányan holtan összerogytak. Élő fáklaként rohamtam hazafelé. A repülő felettünk köröztek, és gépfegyver-tűzzel árasztották el az utakat. Akikkel nem végzett a tűz, végzett velük a gölyő. Pajtasaim holtan borította a földet. Mint később elmondták nekünk, iskolám 160 tanulója közül harmincketőt ölt meg a gölyő a láng vagy a gölyő, a hozzám hasonló súlyos sebesültek közül pedig csupán 62-en maradtunk életben. A tanítónőnk már az első percben meghalt.

Ho Van Bot számára a támadás azonban csak a kezdetét jelentette a további szörnyűségeknek.

„Másnap reggel héttől délig veztegettünk a folyón a komppal — folytatta —, mert Khanh csapatja nem engedtek tovább. Több pajtasom pusztult el emiatt, mielőtt a körhözba értünk. Sebeim megduzzadtak és szörnyű kínokat okoztak. Huszonöt napon át sárgás folyadék szívárgott belőlük. Ebben szenvedtem, hallanom kellett haldokló pajtasaim kiáltását. Soha nem tudom elfelejteni barátom, a 14 éves Trieu Van Hieu szavait: — „Meghalok! Ugye megbeszéljük?”

Eddig tartanak Ho Van Bot megrázó szavai, melyeket 1964. november 24-én a Dél-Vietnári Nemzeti Felszabadítási Front tiszteletére rendezett hat-öt fogadásán mondotta el Ho Si Minh elnök és a megjelent újságírók előtt.

Egy gyermek mondott vádbeszédet az amerikai imperializmus, a bestiális gyilkosok felett. Az ifjéket a világ béke-szerető milliái mozdították ki.

POSTÁS DOLGOZÓ

Kiadja a Postások Szakszervezete
 Felelős kiadó
 dr. Zsuffa Szabolcs
 mb. főtájtka
 Felelős szerkesztő:
 Bértes György
 Szerkesztőség: Budapest XIV.,
 Cházár András u. 13. sz.
 Telefon: 428-7771
 Megjelentik havonta
 Szakra Lanyomda

Mikrofontól a hallgatókig I.

A magyar rádió 40 esztendő óta és ennek az időnek éppen a fele óta már a szabadság hangján szól. Tudjuk, hogy a felszabadulás előtt a fejletlenebb technika, de a dolgozók anyagi helyzete miatt is jóval alacsonyabb volt a hallgatók száma, mint manapság. Az előfizetők száma 1938-ban 419 ezer volt, jelenleg pedig 2 millió 485 ezren szórakoznak, tanulnak a rádió műsoraiból. Nem lehetett valamikor olyan bőrségesen válogatni a programokban sem, hiszen akkor meg hiányzott az URH, de Budapest I. és II. is jóval rövidebb műsoridőt, naponta 21 órát sugározott, ma pedig összesen 35 óra a műsoridő. A fejlődést tükrözi, hogy a régi 8, összesen 175 kW teljesítményű adó helyett 17 működik és ezek teljesítménye 564 kW.

Említsük meg azt is, hogy a Kossuth Rádió elnevezése nem a felszabadulás után született, hanem ezt a nevet viselte a háború alatt az igazi Magyarországi hangja, amely Moszkvából adott híreket, nevelt, bátorított és reményt nyújtott.

Sok kívülről valami külföldiesnek és izgalmasnak véli a rádió postai dolgozóinak munkáját. A rádiózás mai helyzetéről, problémáiról beszélgettünk a legilletékesebbekkel, a Posta Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság vezetőivel, Becz Sándorral, Vágó Jenő főmérnökkel, Villányi László párttitkárral és Haraszti Pál szakszervezeti titkárral.

A műsoravarról, a rádiózás „vezérkarát” kérdeztük. A válasz kedvező, mert 1965. I. negyedévében a 198 000 perces műsoridőt mindössze 7 perc 44 másodperc-re kellett megszakítani. Ez ellen azonban a legnagyobb lelkiismeretesség, előrelátás mellett sem tudnak tenni, mert egy biztosíték vagy egy adócső kicserélésekor tartálykádo hiányában elkerülhetetlen a műsor megszakítása.

A közönség ezt a 7 perc 44 másodpercet még megbocsátja, de a nyári zivatark örök- ránk is felfüggesztik a műsort. Ez ellen mit tesz az igazgatóság?

A zivatarszünet évente 20—30 órával is csökkentheti a rádióhallgatás örömeit. Tudjuk, hogy nincs annál bosszantóbb, mint amikor egy szép szimfónia vagy egy izgalmas hangjáték közben egyszercsak megszólal a bemozdó: „Az adó felett elvonuló vihar miatt adásunkot megszakítjuk.”

Ez azért szükséges, mert jelenleg az antenna földelése nem biztonságos, és ha továbbra is folynának a műsörök, a villámcsapás — amely

az adót minden esetben sújtja — tönkretenné a berendezést, s így a közvetítés alkal- manként nem fél-egy órára szakadna meg, hanem esetleg napokra.

— A jövőben nem akarjuk azonban a természet szépségeinek kitenni a rádiózást, ezért különleges kiképzéssel földeljük majd az antennát, el- sősorban az épülő új adók- nál, és egy pár év múlva már semmilyen villámcsapás, mennykö nem hallgathat el bennünket.

Beszéltünk a műsorról, a gépekről, beszéljünk az emberekről, akik bár nem olyan népszerűek, mint Szepesti György vagy táncdaléneke- seink, de mégis ők az ismeret- len, postás dolgozók tiszte- letehető, hogy eljusson a mikrofontól a zene, a szép szó, a játék, szerte az ország- ba, sőt még hazánk határain túl is.

Az adóállomások működte- tése bizony nagy szakértelmet és figyelmet igényel. E munkakörökben régóta összeková- csolódott gárda működik, és e közösségi szellemben neve- lődnek a fiatalok is. Említsük itt meg a díósi állomás vezetőjét Breitner István vagy Szabadiból Czirkák Gyulát, akik nemrég tüntettek ki a Munkaérdemrend bronz foko- zatával.

Kérdőszókdöntünk a szak- szervezet munkájáról is, mi a szerepe és mit tud segíteni az igazgatóság munkájában?

Haraszti elvtárs szerényen elhárította magától a választ, de a többiek nem, s jó véle- menyint mondtak az szb tevé- kenységéről. A szakszervezet is hozzájárul az igazgatóság eredményeihez, s egybette- sen a zavartalan rádiózáshoz.

Tíz éve az adók karbantar- tói végzik a felújítási munká-kat és így csak igen ritkán vesznek igénybe külső vállala- latokat, amikor bővíítésre, mo- dernizálásra kerül sor. Így volt ez akkor is, amikor az adók új csőtípusok bevezete- se az ún. thorizálásra és a műszerek átépítésére került sor. Ha ezeket külső vállala- tok végezték volna, akkor az általános időtartamára a műsorsugárzást szüneteltet- hetnék volna.

Az igazgatóságnál harminc- négy szocialista brigád mű- ködik. Van egy új kezdemé- nyezésük is: a szocialista ál- lomás címért folyó verseny. Eddig — bár a brigádok az állomások dolgozóinak jó részét tömörítették — nem min- denki vett részt a versenyben, a jövőben viszont minden dolgozó csatlakozik a mozga- lomhoz.

(Folyt. köv.)
 Várai Emil

Balatonalmádiba!

Nem kevesebb, mint 12 ezer lista hazánk építésének érde- kében. Előzetesen a kultúrprogram- ról annyit; Balatonalmádiban a találkozó első napján reg- gel fúvós zenekar fogadja az állomáson az érkezőket. A nagy szabadtéri színpadon reggel 9 órától a megnyitási- g és utána este 18 óráig a ver- senyre benevezett ifjúsági kultúregyesületek adnak mű- vészi műsort. Lesz dívatbe- mutatás, sportrepülés, ejtőer- nyős ugrás. Az ifjú képző- művészek alkotásaiból kiállí- tást szerveznek. A Szakma- ifjú mestere verseny részt- vevőinek vizsgadarabjaiból szintén kiállítást rendeznek.

Különböző sportágakban ver- senyek zajlanak le a találko- zón. A postás résztvevők az ország bármely részéből kül- lönvonattal 10 forintos rész- vételi jeggyel utazhatnak. A nem postás családtagok e- is nagyszerű megmozduláson 25, illetve 35 forintos részvételi díjjal vehetnek részt. A részvételi jegy feljogosít a kulturális sportrendezvénye- ken, valamint a balatonalmá- di hajókirándulásokon való részvételre, és a strandra való belépésre. Mindennemű felvilágosí- tást megbízottjaink ad- nak a szervezett postás dolgo- zók részére a fenti találkozó- val kapcsolatosan.
 Szervezőbizottság

VÁLASZOLUNK

ismét két olyan kérdésre, amely a közelmúltban lezaj- lott szakszervezeti választások során vetődött fel a taggyű- léseken.

A tulajdonba kerülő kerékpárokról

Szakszervezetünk elnöksé- gének javaslatára a Postá- vezérgazgatóság 1964. január- 1-vel intézkedett a postás dol- gozók tulajdonába kerülő ke- rékpárok havi karbantartási átalányának emeléséről. Ez az intézkedés az érdekelt dolgo- zók túlnyomó többségét ke- zvezőn érintette, mivel a havi karbantartási átalányuk össze- ge emelkedett.

Ennek ellenére a szakszer- vezetési választásokon több dol- gozó továbbra is kifogásolta a kerékpárok, illetve alkatrészei- nek rossz minőségét.

A gyakori meghibásodást és elsősorban a ház-, villa-stb. töréseket kifogásolták. Néha- nyan panaszolták, hogy a ke- rékpáratalány felemelése ná- luk csökkenéshez vezetett.

A Postavezérgazgatóság ed- dig is többször kifogásolta a Csepel Műveknél a kerékpá- rok gyenge minőségét. Vél- gül többéves jogos kívánság telje- sült azzal, hogy a Csepel Mű- vek a kerékpárok garanciális javítási idejének kezdetétől el- fogadja azt az időpontot, ami- kor a postás dolgozó a posta szervétől a kerékpárt átvette. Így valóban lehetőség lesz ar- ra, hogy ha hathónapi hasz- nálóat alatt a kerékpáron gyár- hibából eredő törés vagy egyéb hibásodás történik, a költséget nem a dolgozó vagy a posta, hanem a Csepel Művek vál- lalja.

Remélhetőleg a jogos pana-

szok számára csökkentését eredményezi az is, hogy a fris- sen beszerzett kerékpárok jobb minőségűek. (Jelenleg ugyan- azt a minőségű kerékpárt kap- ja a posta is, amit a rendőrség.)

Azoknál a dolgozóknál, akik- nél a kerékpáratalány rende- zése mégis csökkenést idézett elő, valószínű már az újabb járatfelmérés adataival szá- moltak. Ez érthető is, mert megváltozott viszonyok (rövi- debb útszakasz vagy jobb út- viszonyok) esetén a kerékpár elhasználódása is csökken. Hi- bát követték el azonban azok a szakvezetők, akik ezekről a változásokról az érdekelt dol- gozókat nem tájékoztatták.

Ahol viszont az átalány alacsonyabb mértékű kifoga- solták (műszaki fenntartási, hálózatépítési üzemeknél), ezt rendszerint az okozta, hogy a korábbi években nem megbíz- hatóan, nem megfelelően ve- zették munkanaplók alapján számoltak. Ahol ennek módo- sítása szükséges és indokolt, azt a helyi szervek az illetékes igazgatósággal rendezhetik. Amennyiben a megtett út- hosszú és minősége változatlan maradt, a havi átalányösszeg mindenképpen emelkedett.

Az évi szabadság kiadásáról

Az alapszervi vezetőségvá- lasztás taggyűléseken a járási bizottságokhoz tartozó kishiva- talt kébesítők több alkalom- mal felvetették a szabadságó- lással kapcsolatos kérdéseket.

Nehéz az évi szabadság ki- adása, mivel nincs mindenütt megfelelő helyettes. A kézbe- sítésnél nagyon fontos köve- telmény a helyi ismeret, tehát a segédtszti és tisztli munka- körökben bevált rendszeres

helyettesi intézmény a kézbe- sítők esetében nem nagyon válna be. Eppen ezért (ezen- kívül gazdasági megfontoló- sokból is) az igazgatóságok a kézbesítői létszámmal nem rendelkeznek ilyen tartalék- kal.

Ki helyettesítse hát a kéz- besítőt? A helyi ismeretek fontosságát figyelembe véve a közszolgálat céljait valakit ideiglenesen alkalmazzuk.

Hogy kit? Esetleg a kézbesí- tő hozzátartozóját. A hozzátar- tozóval történő helyettesítés- nél a hivatalvezetőnek feltét- lenül hivatásosítania kell, hogy a kézbesítő a szabadsága alatt postai munkával ne foglalkoz- zon. Tehát ne adjanak neki kézbesítésre váró anyagot, to- vábbá ellenőrizzék, hogy a ki- osztott postaküldeményeket és hírlapokat csakugyan a helyet- tes kézbesíti-e.

Persze helyettesítésre alkalm- as családtag sincs mindenütt. Erre az esetre azt javasoljuk, hogy a hivatalvezetők a szabadságolási ütemterv elkészí- tése után jelentsék be a köz- ségi tanácsnál, esetleg a hely- beli termelészövetkezetnél, hogy a kézbesítő évi szabadsá- ga mikor válik esedékessé. A jó kapcsolatoknál fogva esetleg elérhetik, hogy évről- évre ugyanazt a személyt kap- ják helyettesként, aki ezen a réven még postai szakismere- tekre és gyakorlatra is szert tehet.

A hivatalvezetőknek adott tanácsokat a járási szakszer- vetési bizottságoknak is figyel- ménkébe ajánljuk. Siessenek eb- ben a kérdésben is a hivatalok segítségére és ellenőrizzék, hogy a dolgozók nem hivata- los munkával töltik-e el évi pihenő idejüket.

Szilasi—Horváth